

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

พระราชกำหนด
การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๒/๒๕๕๙

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

อ.พ.๔๗/๒๕๕๙

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พระราชกำหนด
การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๙
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คณะรัฐมนตรี ชุตติมี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติเห็นชอบร่างพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ของกระทรวงแรงงาน (รง.) ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้ดำเนินการต่อไปได้ ต่อมาได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๗๐ ก ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และได้เสนอพระราชกำหนดฉบับนี้ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบพระราชกำหนด ดังนี้

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

เหตุผล

จากการที่ประเทศไทยได้ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคส่วนต่าง ๆ ทำให้การประกอบธุรกิจจัดหาคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจดังกล่าวที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถควบคุมหรือป้องกันการลักลอบนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศได้อย่างทัน่วงที รัฐบาลจึงจำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการของรัฐ โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว อันนำไปสู่การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในประเทศ รวมทั้งมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เพื่อขจัดการบังคับใช้แรงงาน หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากแรงงานต่างด้าว ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรฐานในการทำงานของแรงงานต่างด้าวของประเทศไทยมีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ และสามารถรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอาเซียน เพื่อสร้าง

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่อไป อันเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙
มีเนื้อหารวมจำนวน ๖๒ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. กำหนดให้พระราชกำหนดนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (มาตรา ๒)

๒. กำหนดให้พระราชกำหนดนี้ไม่ใช่บังคับกับการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานและการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล (มาตรา ๓)

๓. กำหนดบทนิยามคำว่า

“การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เพื่อนำคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ภายใต้บันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือตามนโยบายของรัฐบาลว่าด้วยการจ้างแรงงานมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยจะมีค่าบริการหรือค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศกับตนด้วย

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ให้เป็นการตอบแทนการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานของผู้รับอนุญาต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

(มาตรา ๔)

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๔. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๕)

๕. กำหนดให้การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศมี ๒ กรณี คือ กรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ (มาตรา ๖)

๖. กำหนดเหตุพิเศษเฉพาะเรื่องในกรณีที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เศรษฐกิจ ภัยพิบัติ สาธารณะ หรือกรณีอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในการนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศหรือยกเว้นการปฏิบัติใด ๆ ตามที่พระราชกำหนดนี้ กำหนดไว้ได้ (มาตรา ๗)

๗. กำหนดให้นายจ้างซึ่งเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการจัดหางาน (มาตรา ๘)

๘. กำหนดห้ามผู้ใดประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมการจัดหางาน (มาตรา ๙)

๙. กำหนดให้ผู้ขออนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องเป็นบริษัท จำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(๑) มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้วตามที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท

(๒) มีทุนเป็นของผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนทุนทั้งหมด และจะต้องมีจำนวนผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด เว้นแต่ในกรณีที่มีสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณีระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศให้เป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญาหรือความผูกพันตามพันธกรณีนั้น

(๓) มีสำนักงานอยู่ในที่ตั้งที่เป็นสัดส่วน เปิดเผย มีหลักแหล่งที่แน่นอน และไม่เป็นสถานที่ต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) ไม่เป็นผู้รับอนุญาต ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ หมายความว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนงาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(๕) มีผู้จัดการซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(ค) ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาต หรือในขณะที่นิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(ง) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(จ) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(ฉ) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(มาตรา ๑๐)

๑๐. กำหนดหลักเกณฑ์การวางหลักประกันความเสียหายของผู้รับอนุญาต โดยผู้ขออนุญาตต้องวางหลักประกันอันสมควรไว้กับอธิบดีกรมการจัดหางาน เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ ก่อนที่อธิบดีจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้มาขออนุญาต เป็นจำนวนเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท (มาตรา ๑๑)

๑๑. กำหนดให้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศมีอายุสองปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และหากจะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และเมื่อได้ยื่นคำขอตกลงแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น (มาตรา ๑๒)

๑๒. กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายของใบอนุญาตดังกล่าว (มาตรา ๑๓)

๑๓. กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องแสดงใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๑๔)

๑๔. กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน เมื่อประสงค์จะย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีใช้สถานที่ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๑๕)

๑๕. กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เมื่อประสงค์จะเปลี่ยนผู้จัดการ ต้องยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน (มาตรา ๑๖)

๑๖. กำหนดให้ในกรณีทีออธิบดีกรมการจัดหางานไม่ออกใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๙ ไม่ต่อใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๒ ไม่อนุญาตให้ย้ายสำนักงานหรือให้จัดตั้งสำนักงานชั่วคราวตามมาตรา ๑๕ และไม่อนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการตามมาตรา ๑๖ ผู้ขออนุญาตหรือผู้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาตแล้วให้ถือว่าคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีต่อกรณีดังกล่าวนี้เป็นที่สุด (มาตรา ๑๗)

๑๗. กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องจดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พร้อมทั้งต้องแสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ดังกล่าว ณ สำนักงาน และกำหนดให้ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาต ให้รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้นได้จดทะเบียนไว้ด้วย โดยให้ถือว่าการกระทำที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของลูกจ้างดังกล่าวนี้ ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ได้รับใบอนุญาตด้วย (มาตรา ๑๘)

๑๘. กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องมีสัญชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาต หรือในขณะที่นิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล ไม่เป็น คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอา การกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล ไม่เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตรายอื่นตามพระราชกำหนดนี้ และต้องไม่เป็นตัวแทนจัดหางานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานหรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเลในขณะเดียวกัน (มาตรา ๑๙)

๑๙. กำหนดให้การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เป็นอันสิ้นสุดลงเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุ ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตยกเลิกวัตถุประสงค์ของบริษัทในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศและ ผู้รับอนุญาตเลิกบริษัท (มาตรา ๒๐)

๒๐. กำหนดให้หลักประกันความเสียหายที่ผู้รับอนุญาตวางไว้เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้รับอนุญาตยังมีได้เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

แต่ยังมีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ และกำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ที่ไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ สามารถยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน และเมื่ออธิบดีกรมการจัดหางานตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับอนุญาตไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ให้แจ้งแก่ผู้รับอนุญาตเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันคืน โดยผู้รับอนุญาตต้องรับหลักประกันคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดีกรมการจัดหางาน หากผู้รับอนุญาตไม่รับหลักประกันคืนภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้หลักประกันนั้นตกเป็นของแผ่นดิน (มาตรา ๒๑)

๒๑. กำหนดให้ผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องเมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงาน และกำหนดให้บัตรดังกล่าวมีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกบัตร นอกจากนี้ยังกำหนดให้ผู้รับอนุญาต ผู้จัดการ หรือลูกจ้าง ต้องยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัว ในกรณีที่บัตรประจำตัวชำรุดในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายของบัตรประจำตัวดังกล่าว (มาตรา ๒๒)

๒๒. กำหนดให้ผู้จัดการหรือลูกจ้างซึ่งพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องส่งคืนบัตรประจำตัวแก่อธิบดีกรมการจัดหางานหรือผู้รับอนุญาตภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้าง และผู้รับอนุญาตซึ่งได้รับบัตรประจำตัวคืนต้องส่งบัตรประจำตัวดังกล่าวนั้นแก่อธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้าง (มาตรา ๒๓)

๒๓. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องทำสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด และในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความครบถ้วนของรายละเอียดในสัญญาว่าเป็นไปตามที่ประกาศกำหนดหรือไม่ ให้ส่งสัญญาดังกล่าวแก่อธิบดีกรมการจัดหางานเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ให้อธิบดีกรมการจัดหางานแจ้งแก่ผู้รับอนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสัญญา (มาตรา ๒๔)

๒๔. กำหนดห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้าง เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายตามรายการและอัตราที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด รวมทั้งห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว (มาตรา ๒๕)

๒๕. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน ตามแบบรายงานที่อธิบดีกรมการจัดหางานกำหนด ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป (มาตรา ๒๖)

๒๖. กำหนดให้นายจ้างต้องวางหลักประกันไว้กับอธิบดีกรมการจัดหางาน เมื่อได้รับหลักประกันแล้วให้อธิบดีกรมการจัดหางานอนุญาตให้นายจ้างนั้นนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศได้ (มาตรา ๒๗)

๒๗. กำหนดให้นายจ้างที่เป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ เมื่อเลิกจ้างคนต่างด้าว คนต่างด้าวลาออกจากงาน หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศแล้ว นายจ้างต้องแจ้งต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน และต้องจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวนั้นไม่ได้ทำงานกับนายจ้างหรือวันที่ครบกำหนดตามสัญญา แล้วแต่กรณี หากนายจ้างไม่ดำเนินการให้อธิบดีกรมการจัดหางานเป็นผู้ส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่นายจ้างได้วางไว้ (มาตรา ๒๘)

๒๘. กำหนดให้ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แต่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงาน หรือคนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้างนั้น หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาแล้วแต่นายจ้างเลิกจ้าง หรือคนต่างด้าวได้ลาออกจากงานก่อนครบอายุสัญญา ให้ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง เว้นแต่ลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่นที่มีลักษณะงานทำนองเดียวกัน ผู้รับอนุญาตจะจัดให้ลูกจ้างทำงานกับนายจ้างรายอื่นตามความประสงค์ของลูกจ้างก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม (มาตรา ๒๙)

๒๙. กำหนดให้กรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่นำคนต่างด้าวมาทำงานตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้คืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างไปแล้วทั้งหมดให้แก่นายจ้างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาดังกล่าว (มาตรา ๓๐)

๓๐. กำหนดให้เมื่อคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว นายจ้างต้องแจ้งผู้รับอนุญาตโดยไม่ชักช้าเพื่อให้ผู้รับอนุญาตจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางที่ได้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาหรือวันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว และในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เมื่อคนต่างด้าวได้ทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาแล้ว ให้นายจ้างแจ้งต่ออธิบดีกรมการจัดหางานเพื่อดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันของผู้รับอนุญาตที่ได้วางไว้ (มาตรา ๓๑)

๓๑. กำหนดให้กรณีที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานตามพระราชกำหนดนี้และต้องถูกส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่นให้หน่วยงานที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากนายจ้างหรือผู้ได้รับอนุญาตได้ (มาตรา ๓๒)

๓๒. กำหนดให้ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีกรมการจัดหางานหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๑ คืนให้แก่นายจ้าง และเมื่อได้ดำเนินการหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีกรมการจัดหางานแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า (มาตรา ๓๓)

๓๓. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องใช้ชื่อ
คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดในการประกอบธุรกิจว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” และจะใช้
ถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกันประกอบด้วยก็ได้ (มาตรา ๓๕)

๓๔. ห้ามผู้ใดใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงาน
ในประเทศ” หรือถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกัน (มาตรา ๓๕)

๓๕. ห้ามผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศประกอบ
ธุรกิจอื่นตามที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด (มาตรา ๓๖)

๓๖. กำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงแรงงานแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้มีอำนาจ มีหนังสือเรียกหรือสั่งให้บุคคลใด
ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้
เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในระหว่างเวลาทำการเพื่อ
ตรวจสอบควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น
ยึด หรืออายัด เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีพยานหลักฐานในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อพบและช่วยคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าว
มาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ พยานหลักฐาน
นั้นอาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้น หรือทำลายไปเสียก่อน หรือคนต่างด้าวนั้นอาจถูกประทุษร้าย โยกย้าย หรือ
ซ่อนเร้น และยึดหรืออายัด เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ
ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๓๗)

๓๗. กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานแต่งตั้ง
ให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และในการปฏิบัติ
หน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องด้วย (มาตรา ๓๘)

๓๘. กำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงแรงงานแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
และเพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้จึงกำหนดให้
อธิบดีกรมการจัดหางานหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการจัดหางานมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่ง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ
พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๓๙)

๓๙. กำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตที่ขาดคุณสมบัติหรือ
มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ หรือไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือ
กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้อง
ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน (มาตรา ๔๐)

๔๐. กำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๐ ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือผู้รับอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปี หรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก หรืออธิบดีเห็นว่าผู้รับอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ได้อีกต่อไปแล้ว หรือผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง มีส่วนรู้เห็นหรือเป็นผู้สนับสนุนการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องดังกล่าวในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และอธิบดีได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง หรือห้ามมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวข้างต้นแล้ว แต่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งเตือนของอธิบดี หรือผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรืออธิบดีเห็นว่ากรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้เป็นกรณีที่ร้ายแรง (มาตรา ๔๑)

๔๑. กำหนดให้คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต้องทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ หากไม่พบตัวผู้รับอนุญาต หรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของผู้รับอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง และในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่การดำเนินการที่ต้องกระทำต่อเนื่องจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต สำหรับผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นยังคงต้องรับผิดชอบในการจัดส่งคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตนกลับไปยังประเทศต้นทาง จนกว่าจะพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชกำหนดนี้ และให้รายงานให้อธิบดีกรมการจัดหางานทราบเกี่ยวกับคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตนด้วย (มาตรา ๔๒)

๔๒. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง โดยให้ถือว่าคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีนั้นเป็นที่สุด และการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไม่ถือเป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น (มาตรา ๔๓)

๔๓. กำหนดให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๔)

๔๔. กำหนดให้นายจ้างที่นำคนต่างด้าวมาทำงานให้กับตนเองในประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการจัดหางาน (ตามมาตรา ๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๕)

๔๕. กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการจัดหางาน (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๖)

๔๖. กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยที่ตนเองมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ (๕) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๔๗)

๔๗. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่ไม่ยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายตามมาตรา ๑๔ หรือย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง หรือเปลี่ยนผู้จัดการโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือไม่จดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง หรือใช้บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างที่ได้จดทะเบียนให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง หรือไม่แจ้งต่อนายจ้างหรือไม่แจ้งต่ออธิบดีกรมการจัดหางานหรือไม่ส่งใบอนุญาตคืนตามมาตรา ๒๐ วรรคสองหรือวรรคสาม ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม หรือไม่ส่งบัตรประจำตัวที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้างแก่อธิบดีตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง หรือไม่ทำสัญญาหรือทำสัญญาโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่ออกใบรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายให้แก่นายจ้างตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่ส่งรายงานหรือส่งรายงานไม่เป็นไปตามแบบรายงานที่อธิบดีกรมการจัดหางานกำหนดตามมาตรา ๒๖ หรือไม่ส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๙ หรือใช้ชื่อในการประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๔๘)

๔๘. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่ไม่แสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม (ผู้รับอนุญาตต้องแสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ณ สำนักงาน เพื่อให้ นายจ้างหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบความเป็นลูกจ้างดังกล่าวได้) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๔๙)

๔๙. กำหนดให้ผู้จัดการหรือลูกจ้างที่ไม่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องเมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงาน หรือไม่ยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ส่งคืนบัตรประจำตัวเมื่อพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้างตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๕๐)

๕๐. กำหนดให้ผู้ที่แสดงตนว่ามีหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕๑)

๕๑. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ไม่ใช่ค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) (ห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้าง เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายตามรายการและอัตราที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด) หรือฝ่าฝืน (๒) (ห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับห้าเท่าของเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นที่รับไว้จากนายจ้างหรือคนต่างด้าว และกำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่เรียกหรือรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายจากนายจ้างเกินกว่าอัตราที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับห้าเท่าของค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่เรียกเกินกว่าอัตราที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๕๒)

๕๒. กำหนดให้นายจ้างที่ไม่แจ้งต่ออธิบดีกรมการจัดหางานหรือไม่จัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง (นายจ้างที่เป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ เมื่อเลิกจ้างคนต่างด้าว คนต่างด้าวลาออกจากงาน หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศแล้ว นายจ้างต้องแจ้งต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน และต้องจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวนั้นไม่ได้ทำงานกับนายจ้างหรือวันที่ครบกำหนดตามสัญญา) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๕๓)

๕๓. กำหนดให้ผู้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ (ห้ามผู้ใดใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” หรือถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกัน) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๕๔)

๕๔. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (ห้ามผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศประกอบธุรกิจอื่นตามที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท (มาตรา ๕๕)

๕๕. กำหนดให้ผู้ที่ไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง ไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๗ (๑) (อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมีหนังสือเรียกหรือสั่งให้บุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้) ไม่อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๓๗ (๒) (อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้) หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ (๓) (อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น ยึดหรืออายัด เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีพยานหลักฐานในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อพบและช่วยคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากเนินช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ พยานหลักฐานนั้นอาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้น หรือทำลายไปเสียก่อน หรือคนต่างด้าวนั้นอาจถูกประทุษร้าย โยกย้าย หรือซ่อนเร้น) และ (๔) (อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัด เอกสารหรือ

หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕๖)

๕๖. กำหนดให้ผู้ที่หลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และการหลอกลวงนั้น ได้ไปซึ่งเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ถูกหลอกลวง ผู้ที่หลอกลวงต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และหากการหลอกลวงนั้นได้กระทำโดยร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป หรือโดยสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม ผู้ที่หลอกลวงนั้นต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ข้างหนึ่ง (มาตรา ๕๗)

๕๗. กำหนดให้ผู้ที่สนับสนุนการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ (หลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และการหลอกลวงนั้น ได้ไปซึ่งเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ถูกหลอกลวง) แม้ว่าการกระทำของตัวการจะอยู่นอกราชอาณาจักร ผู้ที่สนับสนุนการกระทำความผิดดังกล่าวก็ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕๘)

๕๘. กำหนดให้การเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเนื่องจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ (หลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ) หรือมาตรา ๕๘ (สนับสนุนการหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ) แทนผู้เสียหาย พนักงานอัยการจะขอรวมไปกับฟ้องคดีอาญาหรือจะยื่นคำร้องในภายหลังขณะที่คดีอาญานั้นยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้นก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะยื่นคำร้องเพื่อเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเพิ่มเติมได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก่อนที่ศาลจะมีคำวินิจฉัยชี้ขาดคดี และถึงแม้ไม่มีคำขอให้ใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปดังกล่าว หากศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำเลย ศาลจะสั่งในคำพิพากษาคดีอาญาให้จำเลยใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปแก่ผู้เสียหายตามที่เห็นสมควรก็ได้ โดยคำสั่งดังกล่าวไม่กระทบถึงสิทธิของผู้เสียหายในอันที่จะฟ้องจำเลยเป็นคดีแพ่งเพื่อเรียกเอาทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปในส่วนที่ยังขาดอยู่ (มาตรา ๕๙)

๕๙. กำหนดให้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (มาตรา ๖๐)

๖๐. กำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ สำหรับความผิดตามพระราชกำหนดนี้มีโทษปรับสถานเดียว หากความผิดนั้นเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบปรับสำหรับความผิดตามพระราชกำหนดนี้มีโทษปรับสถานเดียว หากความผิดนั้นเกิดขึ้นในจังหวัดนั้น และกำหนดให้ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวน

พบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำการเปรียบเทียบปรับได้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีกรมการจัดหางานหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๖๑)

๖๑. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน ที่ได้ดำเนินการจัดหาคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้อีกไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (มาตรา ๖๒)

**บทวิเคราะห์ข้อดีของพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง
ในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙**

๑. เป็นการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวที่มีอยู่ในปัจจุบัน และนำไปสู่การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในประเทศ รวมทั้งกำหนดมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ เพื่อขจัดการบังคับใช้แรงงาน หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากแรงงานต่างด้าว

๒. ทำให้มาตรฐานในการทำงานของแรงงานต่างด้าวของประเทศไทยมีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ และสามารถรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอาเซียน เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้สภาิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภาิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาิติบัญญัติแห่งชาติ
สิงหาคม ๒๕๕๙

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิติ ผาสุข	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวสุธีรา จินายน	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวจิตรกาน เจียรตระกูล	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาลย์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวกาญจนา พาลติหลุด	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
นายพัลลภ วงค์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภาิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภาิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบ
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภาิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th
หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ ณ ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายวุฒิสภา
อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าว

มาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

กับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙

- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ
ร่างพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าว
มาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. -๑-
- ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว -๙-
- ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรร
จำนวนการจ้างคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๙ -๑๒-
- บทสรุปและข้อเสนอแนะ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาในการควบคุมแรงงานต่างด้าว
ที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย : ศึกษากรณีตามมาตรา ๑๔
แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ -๑๗-
- ร่องปลัดกระทรวงแรงงานย้าบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว
คุ้มครองสิทธิทัดเทียมกันตามกฎหมาย -๒๑-
- กระทรวงแรงงาน เสนอคณะรัฐมนตรีตั้งศูนย์แรกรับต่างด้าวฯ
และศูนย์ช่วยเหลือแรงงานเบื้องต้น -๒๒-
- นักวิชาการห่วงนายจ้างฉวยช่องโหว่กฎหมาย เอาเปรียบแรงงานต่างด้าว -๒๓-
- แผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการนำเข้าแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา
ตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐ (MOU) -๒๔-
- แผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการนำเข้าแรงงานต่างด้าวสัญชาติเวียดนาม
ตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐ (MOU) -๒๕-
- แผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการนำเข้าแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวและกัมพูชา
ตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐ (MOU) -๒๘-
- แผนภูมิ เปรียบเทียบจำนวนสถิติคนต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย
ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ กับ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ -๓๐-

- สถิติจำนวนคนต่างด้าวกลุ่มประเทศอาเซียนได้รับอนุญาตทำงาน
ประจำเดือน พฤษภาคม ๒๕๕๙-๓๑-
- สถิติจำนวนคนต่างด้าวกลุ่มประเทศอาเซียนได้รับอนุญาตทำงาน
ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๕๙-๓๙-
- สถานการณ์แรงงานต่างด้าว ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙-๔๗-

ภาคผนวก

: พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญของ
พระราชกำหนด
การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๙
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๙
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง
ในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙

คณะรัฐมนตรี ชูคดีมี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติเห็นชอบร่างพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ของกระทรวงแรงงาน (รง.) ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้ดำเนินการต่อไปได้ ต่อมาได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๗๐ ก ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และได้เสนอพระราชกำหนดฉบับนี้ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบพระราชกำหนด ดังนี้

สาระสำคัญของพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง
ในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

๑.๒ เหตุผล

จากการที่ประเทศไทยได้ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคส่วนต่าง ๆ ทำให้การประกอบธุรกิจจัดหาคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจดังกล่าวที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่สามารถควบคุมหรือป้องกันการลักลอบนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศได้อย่างทันทั่วทั้งที่ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการของรัฐ โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว อันนำไปสู่การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในประเทศ รวมทั้งมาตรการ

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ เพื่อจัดการบังคับใช้แรงงาน หรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากแรงงานต่างด้าว ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรฐานในการทำงานของแรงงานต่างด้าวของประเทศไทยมีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ และสามารถรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอาเซียน เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่อไป อันเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

๒. ชื่อพระราชกำหนด (มาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (มาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชกำหนดนี้

“การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เพื่อนำคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ภายใต้บันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือตามนโยบายของรัฐบาลว่าด้วยการจ้างแรงงานมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยจะมีค่าบริการหรือค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศกับตนด้วย

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ให้การตอบแทนการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง
ในประเทศ

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับ
นายจ้างในประเทศ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานของผู้รับอนุญาต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชกำหนดนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

๖. บทรักษาการตามพระราชกำหนด (มาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกำหนดนี้
และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ ยกเว้น
ค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๗. เนื้อหาของพระราชกำหนด

๖.๑ กำหนดให้พระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับกับการจัดหางานตามกฎหมาย
ว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานและการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงาน
ทางทะเล (มาตรา ๓)

มาตรา ๓ พระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับกับ

(๑) การจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

(๒) การจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

๖.๒ หมวด ๑ บททั่วไป

๖.๒.๑ กำหนดให้การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
มี ๒ กรณี คือ กรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และ
กรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ (มาตรา ๖)

มาตรา ๖ การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศมี ๒ กรณี ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๒) กรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำคนต่างด้าวมาทำงานตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๒.๒ กำหนดเหตุพิเศษเฉพาะเรื่องในกรณีที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เศรษฐกิจ ภัยพิบัติสาธารณะ หรือกรณีอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของ คณะรัฐมนตรีกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในการนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศหรือยกเว้น การปฏิบัติใด ๆ ตามที่พระราชกำหนดนี้กำหนดไว้ได้ (มาตรา ๗)

มาตรา ๗ ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เศรษฐกิจ ภัยพิบัติสาธารณะ หรือกรณีอื่นในลักษณะเดียวกัน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีจะอนุญาต ให้ผู้รับอนุญาตหรือนายจ้างนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือ จะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ในกรณีใด ๆ ก็ได้

๖.๒.๓ กำหนดให้นายจ้างซึ่งเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเอง ในประเทศ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการจัดหางาน (มาตรา ๘)

มาตรา ๘ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเอง ในประเทศ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

๖.๓ หมวด ๒ การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง ในประเทศ

๖.๓.๑ กำหนดห้ามผู้ใดประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับ นายจ้างในประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมการจัดหางาน (มาตรา ๙)

มาตรา ๙ ห้ามผู้ใดประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง ในประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๖.๓.๒ กำหนดให้ผู้ขออนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง ในประเทศ ต้องเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และกำหนดคุณสมบัติและลักษณะ ต้องห้ามของผู้ขออนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ (มาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ผู้ขออนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้วตามที่อธิบดีประกาศกำหนด แต่ต้อง ไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๒) มีทุนเป็นของผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนทุนทั้งหมด และจะต้องมีจำนวนผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด เว้นแต่ในกรณีที่มีสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณีระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญาหรือความผูกพันตามพันธกรณีนั้น

(๓) มีสำนักงานอยู่ในที่ตั้งที่เป็นสัดส่วน เปิดเผย มีหลักแหล่งที่แน่นอน และไม่เป็นสถานที่ต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) ไม่เป็นผู้รับอนุญาต ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(๕) มีผู้จัดการซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(ค) ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาต หรือในขณะที่นิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(ง) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(จ) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง

ในศีลธรรมอันดี

(ฉ) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

๖.๓.๓ กำหนดหลักเกณฑ์การวางหลักประกันความเสียหายของผู้รับอนุญาต โดยผู้ขออนุญาตต้องวางหลักประกันอันสมควรไว้กับอธิบดีกรมการจัดหางาน เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ ก่อนที่อธิบดีจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้มาขออนุญาต เป็นจำนวนเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท (มาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ผู้ขออนุญาตต้องวางหลักประกันอันสมควรไว้กับอธิบดี เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ ก่อนที่อธิบดีจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขออนุญาตเป็นจำนวนเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท

การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การหักเงินจากหลักประกันค่าใช้จ่ายให้นายจ้างหรือคนต่างด้าวในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางไว้ตามวรรคหนึ่งลดลงเพราะถูกใช้จ่ายไปตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตวางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

๖.๓.๔ กำหนดให้ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศมีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และหากจะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมการจัดหางานก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และเมื่อได้ยื่นคำขอตกลงแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น (มาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ใบอนุญาตให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอตกลงแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๖.๓.๕ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายของใบอนุญาตดังกล่าว (มาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายของใบอนุญาตดังกล่าว

การขอและ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๓.๖ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง
ในประเทศ ต้องแสดงใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ไว้ในที่เปิดเผย
และเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้
ง่าย ณ สำนักงานตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

๖.๓.๗ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง
ในประเทศ ต้องยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน เมื่อประสงค์จะย้ายสำนักงานหรือ
ตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีใช้สถานที่ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออธิบดี เมื่อประสงค์จะย้าย
สำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีใช้สถานที่ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

๖.๓.๘ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง
ในประเทศ เมื่อประสงค์จะเปลี่ยนผู้จัดการ ต้องยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน
(มาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ผู้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออธิบดี เมื่อประสงค์จะเปลี่ยน
ผู้จัดการ

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

๖.๓.๙ กำหนดให้ในกรณีที่อธิบดีกรมการจัดหางานไม่ออกใบอนุญาต
นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๙ ไม่ต่อใบอนุญาตนำคนต่างด้าว
มาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๒ ไม่อนุญาตให้ย้ายสำนักงานหรือให้จัดตั้ง
สำนักงานชั่วคราวตามมาตรา ๑๕ และไม่อนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการตามมาตรา ๑๖
ผู้ขออนุญาตหรือผู้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต แล้วให้ถือว่าคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี
ต่อกรณีดังกล่าวนั้นเป็นที่สิ้นสุด (มาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๙ ไม่ต่ออายุ
ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ ไม่อนุญาตให้ย้ายสำนักงานหรือให้จัดตั้งสำนักงานชั่วคราวตาม
มาตรา ๑๕ ไม่อนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการตามมาตรา ๑๖ ผู้ขออนุญาตหรือผู้รับอนุญาตมีสิทธิ
อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๓.๑๐ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องจดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พร้อมทั้งต้องแสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ดังกล่าว ณ สำนักงาน และกำหนดให้ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาต ให้รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตผู้นั้นได้จดทะเบียนไว้ด้วย โดยให้ถือว่าการกระทำที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของลูกจ้างดังกล่าวนี้ ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ได้รับใบอนุญาตด้วย (มาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ผู้รับอนุญาตต้องจดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้รับอนุญาตต้องใช้ลูกจ้างซึ่งได้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วเท่านั้น ให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

ผู้รับอนุญาตต้องแสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ณ สำนักงาน เพื่อให้นายจ้างหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบความเป็นลูกจ้างดังกล่าวได้

ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาต ให้คุ้มครองลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศซึ่งผู้รับอนุญาตผู้นั้นได้จดทะเบียนไว้ด้วย

การกระทำที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของลูกจ้างดังกล่าวซึ่งผู้รับอนุญาตได้จดทะเบียนไว้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย

๖.๓.๑๑ กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องมีสัญชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาต หรือในขณะที่นิติบุคคลนั้น ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล ไม่เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตรายอื่นตามพระราชกำหนดนี้ และต้องไม่เป็นตัวแทนจัดหางานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานหรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเลในขณะเดียวกัน (มาตรา ๑๙)

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๑๙ ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ (๕) และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตรายอื่นตามพระราชกำหนดนี้

(๒) เป็นตัวแทนจัดหางานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานหรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเลในขณะเดียวกัน

๖.๓.๑๒ กำหนดให้การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศเป็นอันสิ้นสุดลงเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุ ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตยกเลิกวัตถุประสงค์ของบริษัทในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศและผู้รับอนุญาตเลิกบริษัท (มาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศเป็นอันสิ้นสุดลงในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตสิ้นอายุ

(๒) ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๓) ไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

(๔) ผู้รับอนุญาตยกเลิกวัตถุประสงค์ของบริษัทในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๕) ผู้รับอนุญาตเลิกบริษัท

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง และผู้รับอนุญาตมีความผูกพันตามสัญญา กับนายจ้างอยู่ ให้ผู้รับอนุญาตที่ยังคงมีภาระหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้แจ้งต่อนายจ้างโดยไม่ชักช้า ในกรณีตาม (๔) และ (๕) ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่ออธิบดีและส่งใบอนุญาตคืนแก่อธิบดีโดยไม่ชักช้า

๖.๓.๑๓ กำหนดให้หลักประกันความเสียหายที่ผู้รับอนุญาตวางไว้เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้รับอนุญาตยังมีได้เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้วแต่ยังมีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ และกำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ที่ไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ สามารถยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน และเมื่ออธิบดีกรมการจัดหางานตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับอนุญาตไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ให้แจ้งแก่

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ผู้รับอนุญาตเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันคืน โดยผู้รับอนุญาตต้องรับหลักประกันคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดีกรมการจัดหางาน หากผู้รับอนุญาตไม่รับหลักประกันคืนภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้หลักประกันนั้นตกเป็นของแผ่นดิน (มาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางไว้ตามมาตรา ๑๑ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้รับอนุญาตยังมีได้เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้วแต่ยังมีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดี เมื่ออธิบดีตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับอนุญาตไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้แจ้งแก่ผู้รับอนุญาตเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันคืน

ให้ผู้รับอนุญาตรับหลักประกันคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่รับหลักประกันคืนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้หลักประกันดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

๖.๓.๑๔ กำหนดให้ผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องเมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงาน และกำหนดให้บัตรดังกล่าวมีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกบัตร นอกจากนี้ยังกำหนดให้ผู้รับอนุญาต ผู้จัดการ หรือลูกจ้าง ต้องยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัว ในกรณีที่บัตรประจำตัวชำรุดในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายของบัตรประจำตัวดังกล่าว (มาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ ผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องเมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงาน

บัตรประจำตัวผู้จัดการ หรือลูกจ้าง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกบัตร

ผู้รับอนุญาต ผู้จัดการ หรือลูกจ้าง ต้องยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัว ในกรณีที่บัตรประจำตัวชำรุดในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายของบัตรประจำตัวดังกล่าว

การขอมีบัตร การออกบัตรประจำตัว และการออกใบแทนบัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๓.๑๕ กำหนดให้ผู้จัดการหรือลูกจ้างซึ่งพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องส่งคืนบัตรประจำตัวแก่อธิบดีกรมการจัดหางานหรือผู้รับอนุญาตภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้าง และผู้รับอนุญาตซึ่งได้รับบัตรประจำตัวคืนต้องส่งบัตรประจำตัวดังกล่าวนั้นแก่อธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้าง (มาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ ผู้จัดการหรือลูกจ้างซึ่งพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องส่งคืนบัตรประจำตัวแก่อธิบดีหรือผู้รับอนุญาตภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้าง

ผู้รับอนุญาตซึ่งได้รับบัตรประจำตัวคืนตามวรรคหนึ่งต้องส่งบัตรประจำตัวนั้นแก่อธิบดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้าง

๖.๓.๑๖ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องทำสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด และในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความครบถ้วนของรายละเอียดในสัญญาว่าเป็นไปตามที่ประกาศกำหนดหรือไม่ ให้ส่งสัญญาดังกล่าวแก่อธิบดีกรมการจัดหางานเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ให้อธิบดีกรมการจัดหางานแจ้งแก่ผู้รับอนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสัญญา (มาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ผู้รับอนุญาตต้องทำสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความครบถ้วนของรายละเอียดในสัญญาว่าเป็นไปตามที่ประกาศกำหนดหรือไม่ ให้ส่งสัญญาดังกล่าวแก่อธิบดีเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ให้อธิบดีแจ้งแก่ผู้รับอนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสัญญา

๖.๓.๑๗ กำหนดห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้าง เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายตามรายการและอัตราที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด รวมทั้งห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว (มาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๑) ห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้าง เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว กรณีตาม (๑) ผู้รับอนุญาตต้องออกใบรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายให้แก่ นายจ้างเมื่อได้รับค่าบริการหรือค่าใช้จ่าย ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๓.๑๘ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน ตามแบบรายงานที่อธิบดีกรมการจัดหางานกำหนด ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป (มาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ผู้รับอนุญาตต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต่ออธิบดี ตามแบบรายงานที่อธิบดีกำหนด ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป

๖.๔ หมวด ๓ หน้าที่และความรับผิดชอบ

๖.๔.๑ กำหนดให้นายจ้างต้องวางหลักประกันไว้กับอธิบดีกรมการจัดหางาน เมื่อได้รับหลักประกันแล้วให้อธิบดีกรมการจัดหางานอนุญาตให้นายจ้างนั้นนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศได้ (มาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ นายจ้างซึ่งประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเอง ต้องวางหลักประกันไว้กับอธิบดี เมื่อได้รับหลักประกันแล้วให้อธิบดีอนุญาตให้นายจ้างนั้นนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศได้

การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การหักหลักประกันในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการที่นายจ้างได้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๖.๔.๒ กำหนดให้นายจ้างที่เป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ เมื่อเลิกจ้างคนต่างด้าว คนต่างด้าวลาออกจากงาน หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศแล้ว นายจ้างต้องแจ้งต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน และต้องจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวนั้นไม่ได้ทำงานกับนายจ้างหรือวันที่ครบกำหนดตามสัญญา แล้วแต่กรณี หากนายจ้างไม่ดำเนินการให้อธิบดีกรมการจัดหางานเป็นผู้ส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่นายจ้างได้วางไว้ (มาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ หากนายจ้างเลิกจ้างคนต่างด้าว คนต่างด้าวลาออกจากงาน หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ นายจ้างต้องแจ้งต่ออธิบดีและต้องจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างหรือวันที่ครบกำหนดตามสัญญา แล้วแต่กรณี

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

หากนายจ้างไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่นายจ้างได้วางไว้ตามมาตรา ๒๗

๖.๔.๓ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แต่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงาน หรือคนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้างนั้น หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาแล้วแต่นายจ้างเลิกจ้าง หรือคนต่างด้าวได้ลาออกจากงานก่อนครบอายุสัญญา ให้ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง เว้นแต่ลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่นที่มีลักษณะงานทำนองเดียวกัน ผู้รับอนุญาตจะจัดให้ลูกจ้างทำงานกับนายจ้างรายอื่นตามความประสงค์ของลูกจ้างก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม (มาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แต่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงาน หรือคนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้างนั้น หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาแล้วแต่นายจ้างเลิกจ้าง หรือคนต่างด้าวได้ลาออกจากงานก่อนครบอายุสัญญา ให้ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง เว้นแต่ลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่นที่มีลักษณะงานทำนองเดียวกัน ผู้รับอนุญาตจะจัดให้ลูกจ้างทำงานกับนายจ้างรายอื่นตามความประสงค์ของลูกจ้างก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม

๖.๔.๔ กำหนดให้กรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่นำคนต่างด้าวมาทำงานตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้คืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างไปแล้วทั้งหมดให้แก่นายจ้างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาดังกล่าว (มาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่นำคนต่างด้าวมาทำงานตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้คืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างไปแล้วทั้งหมดให้แก่นายจ้างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาดังกล่าว

๖.๔.๕ กำหนดให้เมื่อคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว นายจ้างต้องแจ้งผู้รับอนุญาตโดยไม่ชักช้าเพื่อให้ผู้รับอนุญาตจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางที่ได้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาหรือวันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว และในกรณีที่

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เมื่อคนต่าง
 ด้าวได้ทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาแล้ว ให้นายจ้างแจ้งต่ออธิบดี
 กรมการจัดหางานเพื่อดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่าย
 จากหลักประกันของผู้รับอนุญาตที่ได้วางไว้ (มาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ เมื่อคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญา
 การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว นายจ้างต้อง
 แจ้งผู้รับอนุญาตโดยไม่ชักช้าเพื่อให้ผู้รับอนุญาตจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางที่ได้นำ
 คนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาหรือ
 วันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับ
 นายจ้างในประเทศ เมื่อคนต่างด้าวได้ทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาแล้ว ให้นายจ้าง
 แจ้งต่ออธิบดีเพื่อดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจาก
 หลักประกันของผู้รับอนุญาตที่ได้วางไว้ตามมาตรา ๑๑

๖.๔.๖ กำหนดให้กรณีที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานตามพระราชกำหนดนี้
 และต้องถูกส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น
 ให้หน่วยงานที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจาก
 นายจ้างหรือผู้ได้รับอนุญาตได้ (มาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานตามพระราชกำหนดนี้ และ
 ต้องถูกส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น
 ให้หน่วยงานที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากนายจ้าง
 หรือผู้รับอนุญาตได้

๖.๔.๗ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙
 มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีกรมการจัดหางานหักค่าบริการและค่าใช้จ่าย
 จากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๑ คืนให้แก่ นายจ้าง และเมื่อได้ดำเนินการหักค่าบริการ
 และค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีกรมการจัดหางานแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า
 (มาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐
 หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่วางไว้ตาม
 มาตรา ๑๑ คืนให้แก่ นายจ้าง และเมื่อได้ดำเนินการหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้ว
 ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๕ หมวด ๔ การควบคุม

๖.๕.๑ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดในการประกอบธุรกิจว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” และจะใช้ถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกันประกอบด้วยก็ได้ (มาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดในการประกอบธุรกิจว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” และจะใช้ถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกันประกอบด้วยก็ได้

๖.๕.๒ ห้ามผู้ใดใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” หรือถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกัน (มาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ห้ามผู้ใดใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” หรือถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

๖.๕.๓ ห้ามผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศประกอบธุรกิจอื่นตามที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด (มาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ห้ามผู้รับอนุญาตประกอบธุรกิจอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

๖.๕.๔ กำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้มีอำนาจ มีหนังสือเรียกหรือสั่งให้บุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้ เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ เข้าไปในเคสสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัด เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีพยานหลักฐานในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อพบและช่วยคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ พยานหลักฐานนั้นอาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้น หรือทำลายไปเสียก่อน หรือคนต่างด้าวนั้นอาจถูกประทุษร้าย โยกย้าย หรือซ่อนเร้น และยึดหรืออายัด เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ (มาตรา ๓๗)

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีและ
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกหรือสั่งให้บุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้ง
ให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ
ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๓) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัด เมื่อมี
เหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีพยานหลักฐานในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย หรือเพื่อพบและช่วยคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงาน
ในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากเห็นชัดกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ พยานหลักฐานนั้น
อาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้น หรือทำลายไปเสียก่อน หรือคนต่างด้าวนั้นอาจถูกประทุษร้าย โยกย้าย
หรือซ่อนเร้น

(๔) ยึดหรืออายัด เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำคนต่างด้าว
มาทำงานในประเทศในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีกรกระทำผิดตามพระราชกำหนดนี้

ในการใช้อำนาจตาม (๓) อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดง
ความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าค้นให้รายงานเหตุผลที่ทำให้สามารถ
เข้าค้นได้ รวมทั้งผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่ออธิบดี และให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่ง
เข้าค้นจัดทำสำเนารายงานดังกล่าวให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้น ถ้าไม่มี
ผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้ส่งมอบสำเนารายงานนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้
และหากเป็นการเข้าค้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและขึ้น พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้า
ในการเข้าค้นต้องดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือเป็นข้าราชการตำรวจตั้งแต่ระดับรองผู้กำกับการ
หรือข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป ทั้งนี้ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่ง
เข้าค้นส่งสำเนารายงานเหตุผลและผลการตรวจค้น บัญชีพยานหลักฐานหรือคนต่างด้าวที่ตกเป็น
ผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และบัญชีทรัพย์สิน
ที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ต่อศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่ทำการค้นหรือศาลอาญา ภายใน
สี่สิบแปดชั่วโมงหลังจากสิ้นสุดการตรวจค้นเพื่อเป็นหลักฐาน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก
ตามสมควร

๖.๕.๕ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
แรงงานแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชกำหนดนี้ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรี
กำหนด และในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคล
ซึ่งเกี่ยวข้องด้วย (มาตรา ๓๘)

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๓๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

๖.๕.๖ กำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้จึงกำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการจัดหางานมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๖.๕.๗ กำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ หรือไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน (มาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ หรือไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

๖.๕.๘ กำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๐ ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือผู้รับอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้ว ยังไม่เกินหนึ่งปี หรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก หรืออธิบดีเห็นว่าผู้รับอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ หรือ

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ได้อีกต่อไปแล้ว หรือผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง มีส่วนรู้เห็นหรือเป็นผู้สนับสนุน การไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องดังกล่าวในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และอธิบดีได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง หรือห้าม มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวข้างต้นแล้ว แต่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งเตือนของ อธิบดี หรือผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคสอง หรืออธิบดีเห็นว่าการที่ผู้รับอนุญาต ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตาม พระราชกำหนดนี้ เป็นกรณีที่น่ารังเกียจ (มาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งของอธิบดี ตามมาตรา ๔๐ ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๒) ผู้รับอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปี หรือ เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๓) อธิบดีเห็นว่าผู้รับอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ หรือ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ได้อีกต่อไปแล้ว

(๔) ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศ ต้นทาง มีส่วนรู้เห็นหรือเป็นผู้สนับสนุนการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องดังกล่าวในการนำ คนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และอธิบดีได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามกฎหมายของประเทศต้นทาง หรือห้ามมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวข้างต้นแล้ว แต่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งเตือนของอธิบดี

(๕) ผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคสอง

(๖) อธิบดีเห็นว่าการที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ เป็นกรณี ที่ร้ายแรง

๖.๕.๙ กำหนดให้คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ หากไม่พบตัวผู้รับอนุญาต หรือผู้รับอนุญาต ไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของผู้รับอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง และในระหว่างถูกสั่งพักใช้ ใบอนุญาต ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับ นายจ้างในประเทศ เว้นแต่การดำเนินการที่ต้องกระทำต่อเนื่องจากการนำคนต่างด้าวมาทำงาน กับนายจ้างในประเทศก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต สำหรับผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตนั้นยังคงต้องรับผิดชอบในการจัดส่งคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตน กลับไปยังประเทศต้นทาง จนกว่าจะพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชกำหนดนี้ และให้รายงาน

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ให้อธิบดีกรมการจัดหางานทราบเกี่ยวกับคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตนด้วย
(มาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบตัวผู้รับอนุญาต หรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของผู้รับอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่การดำเนินการที่ต้องกระทำต่อเนื่องจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต้องรับผิดชอบในการจัดส่งคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตนกลับไปยังประเทศต้นทาง จนกว่าจะพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชกำหนดนี้ และให้รายงานให้อธิบดีทราบเกี่ยวกับคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตน

๖.๕.๑๐ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง โดยให้ถือว่าคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีนั้นเป็นที่สุด และการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไม่ถือเป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น
(มาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งต่อรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

๖.๖ หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

๖.๖.๑ กำหนดให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๖.๖.๒ กำหนดให้นายจ้างที่นำคนต่างด้าวมาทำงานให้กับตนเอง ในประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการจัดหางาน (ตามมาตรา ๘) ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ นายจ้างผู้ใด นำคนต่างด้าวมาทำงานให้กับตนเองในประเทศ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๖.๖.๓ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับ นายจ้างในประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมการจัดหางาน (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๖.๖.๔ กำหนดให้ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าว มาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยที่ตนเองมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ (๕) หรือ มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ ลูกจ้างผู้ใด ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับ นายจ้างในประเทศ โดยที่ตนเองมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ (๕) หรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๖.๖.๕ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่ไม่ยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตตาม มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายตามมาตรา ๑๔ หรือ ย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง หรือ เปลี่ยนผู้จัดการโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือไม่จดทะเบียนลูกจ้างซึ่ง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง หรือใช้บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างที่ได้จดทะเบียนให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าว มาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง หรือไม่แจ้งต่อนายจ้างหรือไม่แจ้งต่อ อธิบดีกรมการจัดหางานหรือไม่ส่งใบอนุญาตคืนตามมาตรา ๒๐ วรรคสองหรือวรรคสาม ไม่ยื่น คำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม หรือไม่ส่งบัตรประจำตัวที่ได้รับจาก ผู้จัดการหรือลูกจ้างแก่อธิบดีตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง หรือไม่ทำสัญญาหรือทำสัญญาโดย ฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่ออกใบรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายให้แก่นายจ้างตาม มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่ส่งรายงานหรือส่งรายงานไม่เป็นไปตามแบบรายงานที่อธิบดี กรมการจัดหางานกำหนดตามมาตรา ๒๖ หรือไม่ส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ตามมาตรา ๒๙ หรือใช้ชื่อในการประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท (มาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ผู้รับอนุญาตผู้ใด กระทำการหรือไม่กระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ไม่แสดง ใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายตามมาตรา ๑๔ หรือย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงาน ชั่วคราวโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง

(๒) เปลี่ยนผู้จัดการโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ไม่จดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตาม มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง หรือใช้บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างที่ได้จดทะเบียนให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำ คนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง

(๓) ไม่แจ้งต่อนายจ้างหรือไม่แจ้งต่ออธิบดีหรือไม่ส่งใบอนุญาตคืนตาม มาตรา ๒๐ วรรคสองหรือวรรคสาม ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม หรือไม่ส่งบัตรประจำตัวที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้างแก่อธิบดีตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง

(๔) ไม่ทำสัญญาหรือทำสัญญาโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่ออก ใบรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายให้แก่นายจ้างตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง

(๕) ไม่ส่งรายงานหรือส่งรายงานไม่เป็นไปตามแบบรายงานที่อธิบดีกำหนด ตามมาตรา ๒๖

(๖) ไม่ส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๙

(๗) ใช้ชื่อในการประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๔

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๖.๖.๖ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่ไม่แสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่ เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม (ผู้รับ อนุญาตต้องแสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง ในประเทศ ณ สำนักงาน เพื่อให้นายจ้างหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบความเป็น ลูกจ้างดังกล่าวได้) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใด ไม่แสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับ การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าพันบาท

๖.๖.๗ กำหนดให้ผู้จัดการหรือลูกจ้างที่ไม่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่ง เกี่ยวข้องเมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงาน หรือไม่ยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตาม มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ส่งคืนบัตรประจำตัวเมื่อพ้นจากความเป็นผู้จัดการ หรือลูกจ้างตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๕๐)

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๕๐ ผู้จัดการหรือลูกจ้างผู้ใด ไม่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องเมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงาน หรือไม่ยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตาม มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ส่งคืนบัตรประจำตัวเมื่อพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือ ลูกจ้างตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๖.๖.๘ กำหนดให้ผู้ซึ่งแสดงตนว่ามีหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าว มาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ผู้ใดแสดงตนว่ามีหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับ นายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๖.๖.๙ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ ไม่ใช่ค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) (ห้ามผู้รับอนุญาต เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้าง เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายตามรายการและ อัตราที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด) หรือฝ่าฝืน (๒) (ห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับ เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับห้าเท่าของ เงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นที่รับไว้จากนายจ้างหรือคนต่างด้าว และกำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่เรียก หรือรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายจากนายจ้างเกินกว่าอัตราที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศ กำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับห้าเท่าของค่าบริการ หรือค่าใช้จ่ายที่เรียกเกินกว่าอัตราที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใด เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ไม่ใช่ ค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือฝ่าฝืน (๒) ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับห้าเท่าของเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นที่รับไว้จากนายจ้างหรือ คนต่างด้าว

ผู้รับอนุญาตผู้ใด เรียกหรือรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายจากนายจ้างเกินกว่า อัตราที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับ ห้าเท่าของค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่เรียกเกินกว่าอัตราที่อธิบดีกำหนด

๖.๖.๑๐ กำหนดให้นายจ้างที่ไม่แจ้งต่ออธิบดีกรมการจัดหางานหรือ ไม่จัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง (นายจ้างที่เป็นผู้นำ คนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ เมื่อเลิกจ้างคนต่างด้าว คนต่างด้าวลาออกจากงาน หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับ นายจ้างในประเทศแล้ว นายจ้างต้องแจ้งต่ออธิบดีกรมการจัดหางาน และต้องจัดส่ง

คนต่างด้าวที่กลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวที่ไม่ได้ทำงานกับนายจ้างหรือวันที่ครบกำหนดตามสัญญา) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ นายจ้างผู้ใด ไม่แจ้งต่ออธิบดีหรือไม่จัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๖.๖.๑๑ กำหนดให้ผู้ที่ทำกรทำการฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ (ห้ามผู้ใดใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” หรือถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกัน) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๖.๖.๑๒ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ (ห้ามผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศประกอบธุรกิจอื่นตามที่อธิบดีกรมการจัดหางานประกาศกำหนด) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท (มาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ผู้รับอนุญาตซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

๖.๖.๑๓ กำหนดให้ผู้ที่ไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง ไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๗ (๑) (อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจมีหนังสือเรียกหรือสั่งให้บุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้) ไม่อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๓๗ (๒) (อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้) หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ (๓) (อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัด เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีพยานหลักฐานในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อพบและช่วยคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ พยานหลักฐานนั้นอาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้น หรือทำลายไปเสียก่อน หรือคนต่างด้าวที่นั้นอาจถูกประทุษร้าย โยกย้าย หรือซ่อนเร้น) และ (๔) (อธิบดีกรมการจัดหางานและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจยึดหรืออายัด เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในกรณีนี้

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๔

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มีเหตุอันควรเชื่อว่ามี การกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง ไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานตาม มาตรา ๓๗ (๑) ไม่อำนวยความสะดวกตาม มาตรา ๓๗ (๒) หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา ๓๗ (๓) และ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

๖.๖.๑๔ กำหนดให้ผู้ที่หลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าว มาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และการหลอกลวงนั้น ได้ไปซึ่งเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์ อื่นใดจากผู้ถูกหลอกลวง ผู้ที่หลอกลวงต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่ หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และหากการหลอกลวงนั้นได้กระทำโดยร่วมกัน ตั้งแต่สามคนขึ้นไป หรือโดยสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม ผู้ที่หลอกลวงนั้นต้องระวางโทษ หนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง (มาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ผู้ใดหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานกับ นายจ้างในประเทศ และโดยการหลอกลวงดังว่านั้น ได้ไปซึ่งเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากผู้ถูกหลอกลวง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึง สองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยร่วมกันตั้งแต่สามคน ขึ้นไป หรือโดยสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ กึ่งหนึ่ง

๖.๖.๑๕ กำหนดให้ผู้ที่สนับสนุนการกระทำความผิดตาม มาตรา ๕๗ (หลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และ การหลอกลวงนั้น ได้ไปซึ่งเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ถูกหลอกลวง) แม้ว่าการ กระทำของตัวการจะอยู่นอกราชอาณาจักร ผู้ที่สนับสนุนการกระทำความผิดดังกล่าว ก็ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ ผู้ใดสนับสนุนการกระทำความผิดตาม มาตรา ๕๗ แม้ว่าการ กระทำของตัวการจะอยู่นอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่ สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๖.๖.๑๖ กำหนดให้การเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงเกินไป เนื่องจาก การกระทำความผิดตาม มาตรา ๕๗ (หลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมา ทำงานกับนายจ้างในประเทศ) หรือ มาตรา ๕๘ (สนับสนุนการหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำ

คนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ) แทนผู้เสียหาย พนักงานอัยการจะขอรวมไปกับฟ้องคดีอาญาหรือจะยื่นคำร้องในภายหลังขณะที่คดีอาญานั้นยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้นก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะยื่นคำร้องเพื่อเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเพิ่มเติมได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก่อนที่ศาลจะมีคำวินิจฉัยชี้ขาดคดี และถึงแม้ไม่มีคำขอให้ใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปดังกล่าว หากศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำเลย ศาลจะสั่งในคำพิพากษาคดีอาญาให้จำเลยใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปแก่ผู้เสียหายตามที่เห็นสมควรก็ได้ โดยคำสั่งดังกล่าวไม่กระทบถึงสิทธิของผู้เสียหายในอันที่จะฟ้องจำเลยเป็นคดีแพ่งเพื่อเรียกเอาทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปในส่วนที่ยังขาดอยู่ (มาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ การเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเนื่องจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ แทนผู้เสียหาย พนักงานอัยการจะขอรวมไปกับฟ้องคดีอาญาหรือจะยื่นคำร้องในภายหลังขณะที่คดีอาญานั้นยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้นก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะยื่นคำร้องเพื่อเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเพิ่มเติมได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก่อนที่ศาลจะมีคำวินิจฉัยชี้ขาดคดี

ถึงแม้ไม่มีคำขอให้ใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปตามวรรคหนึ่ง หากศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำเลย ศาลจะสั่งในคำพิพากษาคดีอาญาให้จำเลยใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปแก่ผู้เสียหายตามที่เห็นสมควรก็ได้ คำสั่งดังกล่าวไม่กระทบถึงสิทธิของผู้เสียหายในอันที่จะฟ้องจำเลยเป็นคดีแพ่งเพื่อเรียกเอาทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปในส่วนที่ยังขาดอยู่

๖.๖.๑๗ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (มาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

๖.๖.๑๘ กำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานมีอำนาจเปรียบเทียบปรับสำหรับความผิดตามพระราชกำหนดนี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หากความผิดนั้นเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบปรับสำหรับความผิดตามพระราชกำหนดนี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หากความผิดนั้นเกิดขึ้นในจังหวัดนั้น และกำหนดให้

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ที่มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำการเปรียบเทียบปรับได้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีกรมการจัดหางานหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ และเมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (มาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบดังนี้

- (๑) อธิบดีสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร
- (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดนั้น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ที่มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำการเปรียบเทียบได้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๗. บทเฉพาะกาล

กำหนดให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน ที่ได้ดำเนินการจัดหาค้นต่างด้าวมาทำงานในประเทศก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้อีกไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๒ ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน ที่ได้ดำเนินการจัดหาค้นต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้อีกไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘. อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชกำหนด

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๒) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๔) การอนุญาตให้ย้ายสำนักงาน หรือตั้งสำนักงานชั่วคราว	ครั้งละ	๕,๐๐๐ บาท
(๕) การอนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการ	ครั้งละ	๕,๐๐๐ บาท
(๖) การจดทะเบียนลูกจ้าง	คนละ	๑,๐๐๐ บาท
(๗) บัตรประจำตัวผู้จัดการหรือลูกจ้าง	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๘) ค่ายื่นคำขอ	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๙) การรับรองสำเนาเอกสาร		
(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	๕๐ บาท
(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	๑๐๐ บาท
(๑๐) การออกหนังสือรับรอง		
(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	๕๐๐ บาท
(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	๑,๐๐๐ บาท

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

พระราชกำหนด

การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกอบร่างพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๑๔๙๙ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า ในคราวประชุม คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานชี้แจงว่า ร่างพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. มีความจำเป็น รีบด่วนในการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงาน ในประเทศเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ โดยกำหนดวิธีปฏิบัติในการนำคนต่างด้าว เข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้นทางถึงปลายทางซึ่งจะสร้างความเป็นธรรมให้แรงงานต่างด้าว ไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายหน้าจัดหางาน ร่างพระราชกำหนดนี้จะรองรับบันทึกความเข้าใจ ว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งชาติอื่น ตลอดจนรองรับ การเคลื่อนย้ายแรงงานอาเซียน เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศ โดยรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) มีข้อสังเกตว่า

๑. การตราเป็นพระราชกำหนดต้องเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน จึงควรพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบในการตรากฎหมายด้วย

๒. ร่างมาตรา ๘ เป็นการให้อำนาจอย่างกว้างขวางในการยกเว้นการไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดและกฎหมายอื่นอีก ๕ ฉบับ จึงควรกำหนดความชัดเจนว่ากรณีใดเป็นกรณีพิเศษ เฉพาะเรื่องที่จะยกเว้นการไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้และกฎหมายอื่นด้วย

๓. ควรพิจารณาถึงความซ้ำซ้อนของกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น กฎหมายว่าด้วยการ จัดหางานและคุ้มครองคนหางานและกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

๔. หากมีประเด็นใดที่มีความจำเป็นรีบด่วนควรใช้อำนาจของหัวหน้าคณะรักษา ความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติตามมาตรา ๔๔ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เพื่อดำเนินการไปพลางก่อนได้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วลงมติอนุมัติหลักการร่างพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน กับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุฯ) และความเห็นของ กระทรวงพาณิชย์ไปประกอบการพิจารณาด้วย และเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ในการพิจารณาร่างพระราชกำหนดนี้ มีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมพัฒนาธุรกิจ การค้า และกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมการจัดหางาน) และผู้แทนสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชกำหนด ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชกำหนดที่กระทรวงแรงงานเสนอ

กระทรวงแรงงานเสนอร่างพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจ้างแรงงาน และนโยบายอื่นของรัฐบาล

๑.๒ กำหนดให้การนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด โดยให้สามารถนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศได้เฉพาะใน ๒ กรณี คือ

(๑) กรณีนายจ้างนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศด้วยตนเอง ห้ามมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน

(๒) กรณีผู้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้าง ผู้รับใบอนุญาตต้องเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่มีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า ๑ ล้านบาท และมีหลักประกันไม่น้อยกว่า ๕ ล้านบาท เพื่อเป็นประกันการปฏิบัติตามกฎหมายนี้

๑.๓ กำหนดให้อธิบดีกรมการจัดหางานมีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวที่ผู้รับใบอนุญาตหรือนายจ้างได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานแล้ว ดังนี้

(๑) เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควร

(๒) ได้รับอนุญาตให้ทำงานที่อธิบดีให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

๑.๔ กำหนดให้กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามสัญญาการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่พระราชกำหนดนี้กำหนด ให้หักหลักประกันเพื่อทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้น

๑.๕ กำหนดให้คนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำเข้าคนต่างด้าวแล้ว ให้นายจ้างมีหน้าที่ส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในเจ็ดวันนับแต่วันครบกำหนดตามสัญญา ถ้านายจ้างไม่ดำเนินการให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการ หากไม่มีผู้ใดดำเนินการให้กรมการจัดหางานดำเนินการโดยใช้เงินหลักประกัน

๑.๖ กำหนดให้ใช้มาตรการทางทะเบียน ได้แก่ การพักใช้ เพิกถอนใบอนุญาต และการหักหลักประกัน ควบคู่กับการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

๑.๗ กำหนดบทเฉพาะกาลให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดหางานในประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน ให้ประกอบธุรกิจในการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปอีกหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หลังจากนั้นต้องแก้ไขปรับปรุงให้ไม่ขัดแย้งกับพระราชกำหนดนี้

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงพาณิชย์ มีความเห็นว่า การกำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องมีทุนเป็นของผู้ถือหุ้นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนทุนทั้งหมด ตามมาตรา ๑๑ ของร่างพระราชกำหนดฯ ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีและแนวทาง

การเปิดเสรีการค้าบริการของไทยภายใต้กรอบอาเซียน และ FTA ที่อยู่ระหว่างการเจรจา เช่น ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค (RCEP) โดยพันธกรณีของไทยที่ได้ผูกพันไว้แล้ว ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการบริการของอาเซียน เปิดให้ต่างชาติถือหุ้นได้ถึงร้อยละ ๔๙ ซึ่งพันธกรณีดังกล่าวของไทยได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจากรัฐสภาแล้ว เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในการเปิดเสรีการค้าบริการในอาเซียน และ FTA ในอนาคตไทยมีแนวโน้มที่จะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ต้องเปิดให้ต่างชาติถือหุ้นได้มากกว่าร้อยละ ๔๙

๒.๒ กระทรวงยุติธรรม เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชกำหนดตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ

๒.๓ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ เห็นสมควรไม่ขัดข้องในหลักการร่างพระราชกำหนดนี้

๒.๔ ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ เห็นว่าร่างพระราชกำหนดมีเหตุผลและความจำเป็น จึงเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาได้

๒.๕ สำนักงานอัยการสูงสุดเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชกำหนดโดยมีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) การกำหนดวันใช้บังคับพระราชกำหนดที่บัญญัติให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามร่างมาตรา ๒ จะมีความเหมาะสมกับกรณีจำเป็นเร่งด่วนในการตราพระราชกำหนดหรือไม่

(๒) การบัญญัติให้อำนาจแก่อธิบดี และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามร่างมาตรา ๓๖ เพื่อให้ได้สัดส่วนที่เหมาะสมของการปฏิบัติการตามกฎหมายกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนควรกำหนดขอบเขตการใช้อำนาจของอธิบดี และพนักงานเจ้าหน้าที่ให้รัดกุมยิ่งขึ้น ดังนี้

(๒.๑) การเรียกหรือสั่งให้บุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงตามอนุมาตรา (๑) ควรกำหนดตัวบุคคลที่จะให้มาชี้แจงข้อเท็จจริงให้ชัดเจน เช่น นายจ้าง ผู้จัดการ ผู้รับใบอนุญาต ลูกจ้างหรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตหรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นต้น

(๒.๒) การเข้าไปในสถานที่ใดเพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้ตามอนุมาตรา (๒) ควรบัญญัติให้สอดคล้องกับการค้นในที่รโหฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่จะเป็นการยกเว้นหลักการค้นตามกฎหมายดังกล่าวสมควรที่จะกำหนดไว้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งควรมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการออกกระเปาะในการปฏิบัติหน้าที่รวมทั้งการรายงานต่อผู้บังคับบัญชาของอธิบดี และพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

(๓) บทบัญญัติที่ให้พนักงานอัยการมีอำนาจเรียกทรัพย์สินหรือราคาแทนผู้เสียหายเมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีอาญา ตามร่างมาตรา ๔๙ ควรกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือราคาคืนและคำพิพากษา ดังนี้ คือ

“การเรียกทรัพย์สินหรือราคาคืนตามมาตรา ๔๙ ก่อน พนักงานอัยการจะขอรวมไปกับคดีอาญาหรือจะยื่นคำร้องในระหว่างที่คดีอาญากำลังพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นก็ได้ คำพิพากษาในส่วนเรียกทรัพย์สินหรือราคาให้รวมเป็นส่วนหนึ่งแห่งคำพิพากษาในคดีอาญา”

(๔) บทบัญญัติเกี่ยวกับเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีที่มีโทษปรับสถานเดียว ตามร่างมาตรา ๕๓ นั้น ควรกำหนดเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดให้ชัดเจน

การแก้ไขปัญหาการกระทำของคนกลางหรือนายหน้าในการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศ และประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักร ส่วนอำนาจการอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร และระยะเวลาการอยู่ในราชอาณาจักร ควรเป็นไปตามบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชกำหนดที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ที่กระทรวงแรงงานเสนอ โดยนำข้อสังเกตของรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุฯ) กระทรวงพาณิชย์ และความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาแล้ว สรุปผลการตรวจพิจารณาได้ ดังนี้

๓.๑ วันใช้บังคับ

แก้ไขวันใช้บังคับร่างพระราชกำหนดเป็นวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากมีความจำเป็นรีบด่วนในการตราเป็นพระราชกำหนด (ร่างมาตรา ๒)

๓.๒ บทนิยาม

กำหนดบทนิยามการนำคนต่างด้าวมาทำงานตามพระราชกำหนดนี้ให้ชัดเจน โดยหมายความเฉพาะการดำเนินการนำคนต่างด้าวที่รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ภายใต้บันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือตามนโยบายของรัฐบาลว่าด้วยการจ้างแรงงานมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ตลอดจนกำหนดบทนิยามของถ้อยคำอื่น ๆ ที่มีความหมายเฉพาะตามพระราชกำหนดนี้ (ร่างมาตรา ๔)

๓.๓ บททั่วไป (หมวด ๑)

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๗ เดิม โดยกำหนดให้การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศกระทำได้ ๒ กรณี กล่าวคือ กรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ และให้รัฐมนตรีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการนำแรงงานต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ (ร่างมาตรา ๖)

(๒) ปรับปรุงร่างมาตรา ๘ เดิม เพื่อกำหนดเหตุพิเศษเฉพาะเรื่องในกรณีที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เศรษฐกิจ ภัยพิบัติสาธารณะ หรือกรณีอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในการนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศ หรือยกเว้นการปฏิบัติใด ๆ ตามที่พระราชกำหนดนี้กำหนดไว้ได้ และตัดข้อยกเว้นการใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ออก เนื่องจากเป็น การใช้อำนาจตามกฎหมายอื่นซึ่งมีผู้รักษาการตามกฎหมายไว้โดยเฉพาะแล้ว และสอดคล้องกับข้อสังเกตของรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุฯ) (ร่างมาตรา ๗)

(๓) ตัดร่างมาตรา ๙ เดิม (การให้อำนาจอธิบดีกรมการจัดหางานอนุญาตให้คนต่างด้าวมาทำงานเกินจำนวนหรืออยู่ในราชอาณาจักรเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองกำหนด) ออก เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้การอนุญาตเป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของกระทรวงมหาดไทยและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๔) เพิ่มความเป็นร่างมาตรา ๘ โดยกำหนดให้นายจ้างซึ่งเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี เพื่อความชัดเจน

๓.๔ การประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ (หมวด ๒)

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๑ เดิม โดยกำหนดให้ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องเป็นนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนเป็นผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนทุนทั้งหมด เว้นแต่ในกรณีที่มีสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณีระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ ก็ให้เป็นไปตามความตกลงหรือพันธกรณีดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการของประเทศไทย ภายใต้กรอบอาเซียนและ FTA ที่อยู่ระหว่างการเจรจาตามข้อสังเกตของกระทรวงพาณิชย์ และนำร่างมาตรา ๑๗ เดิม เรื่องการกำหนดสถานที่ตั้งสำนักงานของผู้รับอนุญาต มากำหนดเพิ่มเป็นคุณสมบัติในการได้รับอนุญาตด้วย (ร่างมาตรา ๑๐)

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การวางหลักประกันความเสียหายของผู้รับอนุญาต อายุของใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การขอใบแทนใบอนุญาต การขอย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราว การขอเปลี่ยนผู้จัดการของผู้รับอนุญาต และการอุทธรณ์คำสั่งต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๑๑ ถึงร่างมาตรา ๑๗)

(๓) ปรับปรุงร่างมาตรา ๒๑ เดิม โดยนำความในวรรคสองซึ่งกำหนดลักษณะต้องห้ามของลูกจ้างที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานมากำหนดไว้เป็นมาตราใหม่ เพื่อความชัดเจนมากขึ้น (ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๑๙)

(๔) เพิ่มความเป็นร่างมาตรา ๒๐ เพื่อกำหนดเหตุแห่งการสิ้นสุดการประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาต เพื่อให้สอดคล้องกับการบังคับคดีกับหลักประกันของผู้รับอนุญาตเมื่อเลิกประกอบธุรกิจนำคนต่างด้าวมาทำงานแล้ว (ร่างมาตรา ๒๑) และกรณีการหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันเพื่อส่งคนต่างด้าวกลับประเทศต้นทางเมื่อผู้รับอนุญาตได้เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานแล้ว (ร่างมาตรา ๓๑ วรรคสอง)

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์การขอรับหลักประกันค้ำของของผู้รับอนุญาต หลักเกณฑ์การมีบัตรประจำตัวของผู้จัดการและลูกจ้าง การออกใบแทนบัตรประจำตัว การส่งคืนบัตรประจำตัว การทำสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศตามที่อธิบดีประกาศกำหนด และกำหนดข้อห้ามเรียกรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๒๒ ถึงร่างมาตรา ๒๕)

๓.๕ หน้าที่และความรับผิดชอบ (หมวด ๓)

(๑) เพิ่มร่างมาตรา ๒๗ โดยกำหนดให้นายจ้างที่นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองต้องวางหลักประกันความเสียหายต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ปรับปรุงร่างมาตรา ๒๙ เดิม (กรณีนายจ้างไม่รับคนต่างด้าวเข้าทำงานตามสัญญาการนำเข้าคนต่างด้าว) และร่างมาตรา ๓๐ เดิม (กรณีคนต่างด้าวไม่สามารถทำงานกับนายจ้างได้ตามสัญญาการนำเข้าคนต่างด้าว) โดยแยกดำเนินการเป็น ๒ กรณี กล่าวคือ กรณีที่นายจ้างนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองและมีเหตุที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานตามสัญญา ให้นายจ้างมีหน้าที่ส่งกลับประเทศต้นทาง หรือหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันหากไม่ดำเนินการส่งกลับเอง (ร่างมาตรา ๒๘) และกรณีที่ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างตามสัญญา แต่มีเหตุที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานตามสัญญา ให้ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ส่งกลับประเทศต้นทาง เว้นแต่ลูกจ้างประสงค์ทำงานกับนายจ้างรายอื่นที่มีลักษณะงานทำนองเดียวกัน ผู้รับอนุญาตจะจัดให้ตามความประสงค์ก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๙)

(๓) เพิ่มความเป็นร่างมาตรา ๓๒ โดยกำหนดให้คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงาน และต้องถูกส่งกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น ให้หน่วยงานที่ดำเนินการส่งกลับเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากนายจ้างหรือผู้รับอนุญาตได้

๓.๖ การควบคุม (หมวด ๔)

(๑) ปรับปรุงร่างมาตรา ๓๖ เดิม โดยกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ เข้าไปสถานที่ประกอบธุรกิจในช่วงเวลาทำการเพื่อตรวจสอบควบคุมตามปกติ และกำหนดเหตุ ในการเข้าไปในเคหสถานเพื่อตรวจค้น ยึดหรืออายัดกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิด ตามพระราชกำหนดได้โดยต้องแสดงความบริสุทธิ์ในการเข้าตรวจค้น และรายงานผลการตรวจค้นต่อ ผู้ครอบครองสถานที่ในลักษณะเดียวกับมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้ายาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของสำนักงานอัยการสูงสุดในการคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของประชาชน (ร่างมาตรา ๓๗)

(๒) ปรับปรุงร่างมาตรา ๓๙ และร่างมาตรา ๔๐ (การสั่งพักใช้ใบอนุญาต และการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) โดยกำหนดให้กรณีที่ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามกฎหมายของประเทศต้นทาง หรือมีส่วนสนับสนุนการปฏิบัติดังกล่าว และอธิบดีได้มีหนังสือ แจ้งเตือนให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทางหรือห้ามดำเนินการดังกล่าวแล้ว แต่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งเตือน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ (ร่างมาตรา ๔๐ และร่างมาตรา ๔๑)

๓.๗ บทกำหนดโทษ (หมวด ๕)

ปรับปรุงบทกำหนดโทษอาญาให้เหมาะสมกับลักษณะความผิด แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิ การเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาจากการกระทำความผิดแทนผู้เสียหายในลักษณะเดียวกับมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และกำหนดให้กรณีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับความผิด ที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี มีอำนาจเปรียบเทียบได้ (ร่างมาตรา ๔๔ ถึงร่างมาตรา ๖๑)

๓.๘ บทเฉพาะกาล

กำหนดให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน ที่ได้ดำเนินการจัดหาคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้อีกไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๒)

๔. ข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) มีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชกำหนดการนำ คนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ดังนี้

๔.๑ ประเด็นความเหมาะสมในการตรากฎหมาย โดยในชั้นการพิจารณา ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้นำข้อสังเกตของรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุฯ) มาพิจารณาในประเด็นดังกล่าว และเห็นว่าในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้มีประเด็นข้อกฎหมาย และข้อเท็จจริงหลายประการซึ่งต้องใช้เวลาในการพิจารณาอันจะทำให้ความเร่งด่วนซึ่งเป็น องค์ประกอบหนึ่งในการตราพระราชกำหนดตามมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หดไป อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ กฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำการประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.) มีความกังวลเกี่ยวกับการตรวจพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้

ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณารูปแบบของกฎหมายให้เหมาะสมตามข้อสังเกตของรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุฯ) อาจไม่ทันต่อสถานการณ์ซึ่งผู้แทนรัฐบาลไทยต้องไปชี้แจงต่อสหภาพยุโรป และหากดำเนินการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็ต้องใช้เวลาอันอาจจะมีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจประมงของประเทศไทย และเป็นปัญหาไปสู่การกระทำอันเป็นการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน ประกอบกับกรมการจัดหางานได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๓๐๒/๒๑๘๕๘ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอให้พิจารณายกร่างเป็นร่างพระราชกำหนดตามที่ศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหาการทำการประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.) มีข้อสังเกตดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) จึงได้ยกร่างกฎหมายฉบับนี้ในรูปของพระราชกำหนด ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เห็นว่า การที่ส่วนราชการได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ดังกล่าวเป็นเพียงข้อเท็จจริงส่วนหนึ่ง โดยที่ความจำเป็นเร่งด่วนตามมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จำต้องได้ข้อเท็จจริงมากกว่านี้ และเป็นเรื่องนโยบายที่คณะรัฐมนตรีได้รับข้อเท็จจริงจากหน่วยงานต่าง ๆ มากกว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) จึงเห็นว่าหากคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่ากรณีนี้เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศก็สามารถดำเนินการตรากฎหมายฉบับนี้เป็นพระราชกำหนดต่อไปได้

๔.๒ ประเด็นความซ้ำซ้อนของกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานและกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติของพระราชกำหนดฉบับนี้ส่วนใหญ่มีแนวทางจากพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ จึงได้เริ่มพิจารณาในรูปแบบของการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ แต่เนื่องจากในชั้นการพิจารณามีเหตุสมควรให้พิจารณาในรูปแบบของร่างพระราชกำหนด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงต้องบูรณาการร่วมกันเพื่อบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

๔.๓ ประเด็นการใช้อำนาจของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ในกรณีรีบด่วน เพื่อดำเนินการไปพลางก่อน นั้น กรมการจัดหางานแจ้งว่าไม่มีประเด็นต้องดำเนินการ โดยจัดทำเป็นคำสั่งตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ แต่อย่างใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๙

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่เป็นแรงงาน*

ลูกจ้าง หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ (๑) และ (๒) และมาตรา ๑๔ ให้ทำงานที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๕ (เป็นลูกจ้างที่ต้องส่งเงินเข้ากองทุนเพื่อเป็นประกันค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างกลับออกไปนอกราชอาณาจักร)

ผู้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๙ หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง จำแนกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

(๑) **ประเภททั่วไป** หมายถึง คนต่างด้าวที่เป็นแรงงานที่มีทักษะและทำงานอยู่ในตำแหน่งค่อนข้างสูง หรืออาจถูกส่งมาจากบริษัทแม่ในต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย หรือเข้ามาทำงานชั่วคราวในงานที่ต้องใช้ทักษะ และเทคโนโลยีขั้นสูง เป็นความต้องการผู้ที่มีความสามารถเฉพาะด้าน มีความชำนาญเฉพาะด้าน หรือมีความสามารถทางการสื่อสาร (ภาษา) ที่ยังหาคนไทยที่มีความสามารถ หรือมีความชำนาญเข้ามาร่วมงานไม่ได้ หรือเป็นการเข้ามาทำงานในกิจการที่ตนเองลงทุน หรือกิจการของคู่สมรส หรือกิจการที่ร่วมลงทุน เป็นต้น ส่วนใหญ่ทำงานในกิจการ ดังนี้

- กิจการที่มีการลงทุนตั้งแต่ ๒ ล้านขึ้นไป
- กิจการที่มีการลงทุนมากกว่า ๓๐ ล้านขึ้นไป
- มุลนิธิ/สมาคม/องค์การเอกชนต่างประเทศ

(๒) **ประเภทตลอดชีพ** หมายถึง คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๒ ข้อ ๑๐ (๑๐) มีสาระสำคัญว่า “ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและทำงานอยู่แล้วก่อนวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ให้ใช้ได้ตลอดชีวิตของคนต่างด้าวนั้น เว้นแต่คนต่างด้าวจะเปลี่ยนอาชีพใหม่”

(๓) **ประเภทแจ้งการทำงาน** หมายถึง คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพื่อทำงานอันจำเป็นและเร่งด่วนที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกินสิบห้าวัน และจะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

(๔) **ประเภทพิสุจน์สัญชาติ** หมายถึง แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ซึ่งเดิมคณะรัฐมนตรีมีมติผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ระหว่างรอการส่งกลับอนุญาตให้ทำงานได้ ๒ งาน คือ งานกรรมกร และคนรับใช้ในบ้าน มีใบอนุญาตทำงานชนิดบัตรสีชมพู และได้รับการปรับเปลี่ยนสถานะจากแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองฯ ให้เป็นแรงงานเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายโดยได้รับการพิสุจน์สัญชาติและได้รับเอกสารรับรองสถานะจากเจ้าหน้าที่ประเทศต้นทาง ได้แก่ หนังสือเดินทางชั่วคราว (Temporary Passport) หรือเอกสารรับรองบุคคล (Certificate Of Identity) เป็นต้น เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบการขออนุญาตทำงานโดยได้รับใบอนุญาตทำงานเป็นชนิดบัตรสีเขียว

* ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ หมายถึง คนต่างด้าวซึ่งยังไม่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร โดยนายจ้างยื่นคำขอรับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมแทน จำแนกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ประเภททั่วไป หมายถึง คนต่างด้าวที่เป็นแรงงานที่มีทักษะและทำงานอยู่ในตำแหน่ง ค่อนข้างสูง หรือเข้ามาทำงานชั่วคราวในงานที่ต้องใช้ทักษะและเทคโนโลยีขั้นสูง เป็นความต้องการผู้ที่มีความสามารถ หรือความชำนาญเฉพาะด้าน หรือมีความสามารถทางการสื่อสาร (ภาษา) ที่ยังหาคนไทยที่มีความสามารถ หรือมีความชำนาญเข้ามาร่วมงานไม่ได้ เมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว ต้องดำเนินการยื่นขอใบอนุญาตทำงานภายใน ๓๐ วัน

(๒) ประเภทนำเข้า หมายถึง แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานตามข้อตกลงว่าด้วยการจ้างแรงงาน ต่างด้าวระหว่างประเทศไทยกับประเทศคู่ภาคี (MOU) โดยขออนุญาตทำงานได้ ๒ งาน คือ งานกรรมกร และคนรับใช้ในบ้าน ปัจจุบันทำข้อตกลง (MOU) กับประเทศ ๒ ประเทศ คือ ลาว และกัมพูชา ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ (๑) และ (๒) หมายถึง คนต่างด้าว ต่อไปนี้

คนต่างด้าวที่ยังไม่เข้ามาในราชอาณาจักร ที่ประสงค์จะเข้ามาทำงานต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) คนต่างด้าวถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ และได้รับการผ่อนผันให้ไป ประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศ หรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

(๒) เข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง แต่ได้รับ อนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ หมายถึง คนต่างด้าวซึ่งมีภูมิลำเนาและเป็นคนสัญชาติของ ประเทศที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย ถ้าได้เข้ามาในราชอาณาจักรโดยมีเอกสารใช้แทนหนังสือ เดินทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง อาจได้รับอนุญาตให้ทำงานบางประเภทหรือลักษณะงาน ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวในช่วงระยะเวลา หรือตามฤดูกาลที่กำหนดได้ ทั้งนี้ เฉพาะการทำงาน ภายในท้องที่ที่อยู่ติดกับชายแดน หรือท้องที่ต่อเนื่องกับท้องที่ดังกล่าว

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ หมายถึง คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาทำงานในราชอาณาจักร ตามกฎหมายพิเศษ ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และกฎหมายอื่น (พ.ร.บ. การนิคม อุตสาหกรรมฯ เป็นต้น)

๑. ติดต่อสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยประจำประเทศที่คนต่างด้าวอาศัยอยู่ เพื่อขอคำแนะนำ และขอรับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non-Immigrant Visa) ในหนังสือเดินทางเท่านั้น

๒. ให้นายจ้างในราชอาณาจักรยื่นขอรับใบอนุญาตทำงานแทน

๓. เมื่อได้รับแจ้งผลการพิจารณาอนุญาตให้เข้าทำงานตามที่ยื่นขอแล้ว จึงเดินทางเข้ามาขอยื่น ความจำนงขอรับใบอนุญาตทำงานภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอนุญาตให้ เข้ามาทำงาน และจะทำงานได้เมื่อได้รับใบอนุญาตทำงานแล้วเท่านั้น

คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักร แล้วประสงค์จะทำงานต้องปฏิบัติ ดังนี้

๑. คนต่างด้าวที่จะขออนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือการนิคม อุตสาหกรรมต้องยื่นขอรับใบอนุญาตทำงานภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่เข้ามาในราชอาณาจักร หรือ ๓๐ วันนับแต่วันที่ทราบการได้รับอนุญาตให้ทำงานตามกฎหมายนั้น ๆ

๒. คนต่างด้าวไม่ว่าจะมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรประเภทคนอยู่ชั่วคราว จะทำงานได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วเท่านั้น โดยยื่นขอรับใบอนุญาตทำงานตามแบบที่กฎหมายกำหนด

คุณสมบัติของคนต่างด้าว ที่จะขอใบอนุญาตทำงานได้

๑. มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง (มิใช่นักท่องเที่ยวหรือผู้เดินทางผ่าน)
๒. มีความรู้ความสามารถในการทำงานตามที่ขอรับใบอนุญาตทำงาน
๓. ต้องไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
๔. ต้องไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่น่ารังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง โรคพิษสุราเรื้อรัง
๕. ต้องไม่เคยต้องโทษจำคุกในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว ภายในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

คนต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานแล้ว ต้องปฏิบัติ ดังนี้

๑. มีใบอนุญาตติดตัวไว้หรือมีอยู่ ณ ที่ทำงานในระหว่างทำงานเพื่อแสดงต่อเจ้าหน้าที่ได้ตลอดเวลา (ผู้ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐.- บาท)
๒. ทำงานโดยมิได้รับใบอนุญาตทำงาน (มีโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี ปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐.- บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐.- บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ)
๓. ต้องทำงานตามที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น หากประสงค์จะทำงานอื่น หรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน ต้องได้รับอนุญาตก่อน (ผู้ฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐.- บาท)
๔. ก่อนใบอนุญาตทำงานสิ้นอายุ และประสงค์จะทำงานต่อต้องยื่นคำขอต่อยุใบอนุญาตก่อนจึงจะทำงานได้
๕. กรณีใบอนุญาตชำรุดหรือสูญหาย ต้องยื่นขอใบแทนใบอนุญาตภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ทราบ
๖. กรณีเปลี่ยนชื่อ ชื่อสกุล สัญชาติ ที่อยู่อาศัยของคนต่างด้าว หรือชื่อสถานที่ทำงาน ต้องยื่นคำร้องขอแก้ไขโดยไม่ชักช้า

ระเบียบกรมการจัดหางาน

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าว

พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามที่กระทรวงแรงงานได้ออกประกาศ เรื่อง การรับแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อจัดระบบการจ้างคนต่างด้าวโดยให้กรมการจัดหางานรับแจ้งและจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าวให้แก่ผู้ประสงค์จะนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในสถานประกอบการ กรมการจัดหางานจึงได้วางระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรจำนวนและพิจารณาอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อให้หน่วยงานปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน นั้น

เพื่อให้การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าวให้ผู้ที่มีประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในสถานประกอบการของตนเองมีจำนวนอัตรากาจ้างที่เหมาะสมและเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล อันจะเป็นมาตรการหนึ่งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมการจัดหางานจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรจำนวนและพิจารณาอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าว ให้สำนักงานจัดหางานจังหวัดและสำนักงานจัดหางานกรุงเทพ พิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าวเฉพาะคนต่างด้าวสัญชาติที่กระทรวงแรงงานจัดระบบบริหารจัดการหรือสัญชาติที่ได้จัดทำข้อตกลงว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งชาติอื่น ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพของคนไทย ความต้องการแรงงานต่างด้าว ที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศและผลกระทบต่อสังคมตามแนวนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้ ให้จัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าวให้แก่ผู้ที่มีประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวซึ่งประกอบกิจการหรือเพื่อทำงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) กิจการประมงทะเล
- (๒) กิจการต่อเนื่องประมงทะเล
- (๓) กิจการเกษตรและปศุสัตว์
- (๔) กิจการก่อสร้าง
- (๕) กิจการต่อเนื่องการเกษตร
- (๖) กิจการต่อเนื่องปศุสัตว์โรงฆ่าสัตว์หรือชำแหละ
- (๗) กิจการรีไซเคิล
- (๘) กิจการเหมืองแร่หรือเหมืองหิน
- (๙) กิจการจำหน่ายผลิตภัณฑ์โลหะ
- (๑๐) กิจการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม
- (๑๑) กิจการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากหิน
- (๑๒) กิจการผลิตหรือจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง
- (๑๓) กิจการแปรรูปหิน
- (๑๔) กิจการผลิตหรือจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูป
- (๑๕) กิจการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์พลาสติก
- (๑๖) กิจการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์กระดาษ
- (๑๗) กิจการผลิตหรือจำหน่ายอิเล็กทรอนิกส์
- (๑๘) กิจการขนถ่ายสินค้าทางบก น้ำ คลังสินค้า
- (๑๙) กิจการค้าส่ง ค้าปลีก แผงลอย
- (๒๐) กิจการอยู่อาศัย ล้างอัดฉีด
- (๒๑) กิจการสถานีบริการน้ำมัน แก๊ส เชื้อเพลิง
- (๒๒) กิจการสถานศึกษา มูลนิธิ สมาคม สถานพยาบาล
- (๒๓) ผู้รับใช้ในบ้าน

ข้อ ๕ การพิจารณาจัดสรรจำนวนคนต่างด้าวตามข้อ ๔ ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบแบบรับแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าวตามแบบแนบท้ายประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การรับแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยให้มีการลงรายการให้ครบถ้วน ในกรณีผู้ที่ประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวจะมอบหมายให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดหาคนต่างด้าวเป็นผู้จัดหาคนต่างด้าว ให้ระบุรายชื่อของผู้ประกอบธุรกิจจัดหาคนต่างด้าวเพิ่มเติมไว้ในแบบแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว

(๒) ตรวจสอบหลักฐานแสดงการให้โอกาสคนไทยได้ทำงานในสถานประกอบการก่อน และหลักฐานที่แสดงถึงความจำเป็นที่ต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในสถานประกอบการนั้น ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การรับแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓) ตรวจสอบหลักฐานการมอบหมายให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดหาคนต่างด้าวเป็นผู้จัดหาคนต่างด้าวให้ (ถ้ามี)

(๔) ตรวจสอบสถานประกอบการซึ่งต้องมีการประกอบธุรกิจจริงตามประเภทกิจการที่ได้แจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าวไว้ ยกเว้นการพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าวให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวเพื่อทำงานเป็นผู้รับใช้ในบ้าน

ข้อ ๖ เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบตามข้อ ๕ และปรากฏว่าผู้ที่ประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวได้ดำเนินการครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่เสนอหัวหน้าหน่วยงานพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าวโดยให้จัดทำหนังสือแจ้งผลการอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างด้าว ตามแบบแนบท้ายประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การรับแจ้งความต้องการจ้างคนต่างด้าว ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และกรณีที่มีมอบหมายให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดหาคนต่างด้าวเป็นผู้จัดหาคนต่างด้าว ให้เจ้าหน้าที่ระบุชื่อของผู้ประกอบธุรกิจจัดหาคนต่างด้าวตามที่ได้แจ้งไว้ในหนังสือแจ้งผลการอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างด้าวด้วย

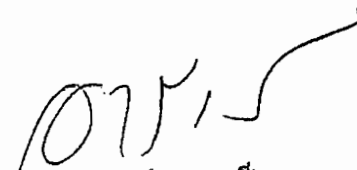
ให้หน่วยงานที่ได้จัดสรรจำนวนคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งเป็นจำนวนตั้งแต่สามสิบคนขึ้นไป รายงานให้อธิบดีกรมการจัดหางานทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่หนังสือแจ้งผลการอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างด้าว

กรณีผลการตรวจสอบไม่เป็นไปตามข้อ ๕ ให้เจ้าหน้าที่เสนอหัวหน้าหน่วยงานเพื่อมีคำสั่งไม่จัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าว พร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งไว้ในหนังสือดังกล่าวด้วย

ข้อ ๗ ให้หน่วยงานแจ้งให้ผู้ได้รับการจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าวตามข้อ ๖ นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานให้เสร็จสิ้นก่อนหนังสือแจ้งผลการอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างด้าวสิ้นอายุ

ข้อ ๘ บรรดาหนังสือแจ้งผลการอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างด้าวที่ได้ให้ไว้ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ใช้ต่อไปได้จนสิ้นอายุ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายอารักษ์ พรหมณี)
อธิบดีกรมการจัดหางาน

ระเบียบกรมการจัดหางาน

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามที่กรมการจัดหางานได้วางระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าวให้แก่ผู้ประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์การขาดแคลนแรงงานที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงานตามนโยบายของรัฐบาล นั้น

เพื่อให้การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าวตามระเบียบกรมการจัดหางานดังกล่าวมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมการจัดหางานจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ของระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ การพิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าว ให้สำนักงานจัดหางานจังหวัดและสำนักจัดหางานกรุงเทพ พิจารณาจัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าวเฉพาะคนต่างด้าวสัญชาติที่กระทรวงแรงงานจัดระบบบริหารจัดการหรือสัญชาติที่ได้จัดทำข้อตกลงว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งชาติอื่น ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพของคนไทย ความต้องการแรงงานต่างด้าว ที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศและผลกระทบต่อสังคมตามแนวนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้ ให้จัดสรรจำนวนการจ้างคนต่างด้าวให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวซึ่งประกอบกิจการหรือเพื่อทำงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) กิจการประมง
- (๒) กิจการเกษตรและปศุสัตว์
- (๓) กิจการก่อสร้าง
- (๔) กิจการต่อเนื่องประมงทะเล
- (๕) กิจการต่อเนื่องการเกษตร
- (๖) กิจการต่อเนื่องปศุสัตว์
- (๗) กิจการรีไซเคิล รับซื้อของเก่า คัดแยกขยะ คัดแยกของเก่า
- (๘) กิจการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน
- (๙) กิจการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับโลหะ
- (๑๐) กิจการผลิตหรือจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม
- (๑๑) กิจการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากดิน
- (๑๒) กิจการผลิตหรือจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง
- (๑๓) กิจการแปรรูปหิน
- (๑๔) กิจการผลิตหรือจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องแต่งกาย สิ่งทอ เครื่องประดับ ชิ้นส่วนรองเท้า
- (๑๕) กิจการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์พลาสติก เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ ของเด็กเล่น
- (๑๖) กิจการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์กระดาษ
- (๑๗) กิจการผลิตหรือจำหน่ายสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และยานยนต์
- (๑๘) กิจการขนถ่ายสินค้าทางบก ทางน้ำ คลังสินค้า
- (๑๙) กิจการค้าส่ง ค้าปลีก แผงลอยในตลาด และร้านค้าทั่วไป
- (๒๐) กิจการอยู่ซ่อมรถ ล้าง อัดฉีด
- (๒๑) กิจการสถานีบริการน้ำมัน แก๊ส เชื้อเพลิง
- (๒๒) กิจการสถานศึกษา มูลนิธิ สมาคม สถานพยาบาล
- (๒๓) กิจการให้บริการต่าง ๆ ยกเว้นกิจการรับเหมาแรงงาน
- (๒๔) กิจการแปรรูปสัตว์น้ำ
- (๒๕) ผู้รับใช้ในบ้าน”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายอารักษ์ พรหมณี)
อธิบดีกรมการจัดหางาน

บทสรุปและข้อเสนอแนะ*

วิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาในการควบคุมแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย :

ศึกษากรณีตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

บทสรุป

สำหรับประเทศไทย คนต่างด้าวกับเศรษฐกิจของประเทศเป็นของคู่กันมีทั้งผลดีและผลเสีย ผลดีก็คือคนไทยมักจะขาดความรู้ในเรื่องการค้า ช่างฝีมือ ช่างเทคนิค ผู้ชำนาญด้านอุตสาหกรรม และเงินอยู่เป็นอันมาก จึงต้องอาศัยคนต่างด้าวเข้ามาช่วยเหลือ ส่วนผลเสียนั้นคือจะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น คนต่างด้าวนั้นเข้ามาแย่งอาชีพคนไทย อีกทั้งยังเป็นการยอมให้คนต่างด้าวเข้ามานำทรัพย์สินเงินทองที่ได้กลับไปยังประเทศของตนอีกด้วย ยิ่งกว่านั้นคนต่างด้าวที่อพยพเข้ามาอาจเป็นผู้มีสุขภาพอนามัยไม่สมบูรณ์หรือเป็นผู้มีนิสัยจิตใจไม่ดี ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมและอาชญากรรมตามมา เมื่อการอพยพเข้ามาของคนต่างด้าวได้ก่อให้เกิดผลเสียหายมากมายเช่นนี้ ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยจึงได้วางกฎข้อบังคับเกี่ยวกับการอพยพของคนต่างด้าวในการเข้าประเทศไว้เข้มงวดกว่าในสมัยก่อนมากขึ้น แต่ในกรณีที่บุคคลที่เดินทางเข้ามาเป็นการชั่วคราวเพื่อศึกษา ท่องเที่ยว พักผ่อนทำให้ประเทศนั้นได้รับประโยชน์หรือได้เงินเข้าประเทศของตนแล้วก็จะมีการสนับสนุนอย่างเต็มที่

จากการศึกษาแนวคิดการควบคุมการทำงานของคนต่างด้าวซึ่งพบว่า เพื่อต้องการให้มีการควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย อีกทั้งเพื่อมิให้เกิดปัญหาในการอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทยจะต้องเอื้ออำนวยต่อการเข้ามาลงทุนโดยที่การอนุญาตดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการแย่งงานของแรงงานไทย จึงทำให้เกิดการควบคุมการทำงานของคนต่างด้าวในประเทศไทยเกิดขึ้นนั่นเอง ส่วนแนวคิดพื้นที่ชายแดนในฐานะที่ความมั่นคงหมายถึงพื้นที่ชายแดนระหว่างหน่วยการเมือง ๒ แห่ง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวรวมถึงการผลักดันให้มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดนหรือเขตเศรษฐกิจพิเศษอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรัฐบาลได้มีนโยบายเกี่ยวกับการจัดระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว โดยได้มีการอนุญาตให้คนต่างด้าวที่มีการหลบหนีเข้าเมืองไม่ว่าจะมาจากสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา ที่หลบหนีเข้าเมือง และอยู่ในประเทศไทยเป็นการชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว และผ่อนผันให้ทำงานได้ตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว การกำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งมีภูมิลำเนาและเป็นคนสัญชาติของประเทศที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย เข้ามาทำงานภายในท้องที่ที่อยู่ติดกับชายแดนหรือท้องที่ต่อเนื่องกับท้องที่ดังกล่าว มีเจตนารมณ์เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่

* ที่มา : วิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหาในการควบคุมแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย :

ศึกษากรณีตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยณภัทร นิมสะอาด การศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์

มหาวิทยาลัยสุรกิจบัณฑิต พ.ศ.๒๕๕๖

เศรษฐกิจและการรักษาความมั่นคง แต่ทั้งนี้การเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าวตามเขตชายแดนติดกับประเทศนั้น ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๔ นั้น พบว่ามีปัญหา ดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาเกี่ยวกับนโยบายของรัฐ พบว่ามีปัญหาระบบแรงงานต่างด้าวจะต้องมีการพิสูจน์แรงงานต่างด้าวทั้ง ๓ ประเทศด้วยกัน เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา ไม่มีปัญหาเรื่องการพิสูจน์สัญชาติเนื่องจากมีฐานข้อมูลแรงงานจากระบบทะเบียน แต่สำหรับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ยังมีปัญหาการพิสูจน์สัญชาติและบางสัญชาติรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ยังไม่มีการยอมรับ อีกทั้งยังมีปัญหากรณีแรงงานต่างด้าวไม่มีการกำหนดให้ผ่านบริษัทจัดหางานในประเทศต้นทางแต่อย่างใด ควรมีบทลงโทษนายจ้างที่จ้างแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองมาโดยผิดกฎหมายที่ไม่มาจดทะเบียนขออนุญาตทำงานและแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมืองและทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อให้ นายจ้าง และแรงงานต่างด้าวเหล่านั้นเกิดความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางด้านอาญาโดยการแก้ไขบทลงโทษให้หนักขึ้น

๒. ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิและความเสมอภาคของแรงงานต่างด้าวตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งพบว่าบทบัญญัติของอนุสัญญาและข้อเสนอแนะขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ได้กำหนดให้แรงงานต่างชาติทั้งที่ชอบหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเดียวกันกับแรงงานภายในประเทศบนพื้นฐานแห่งศักดิ์ศรีและความเท่าเทียมกันของมนุษย์ โดยปราศจากการแบ่งแยกทางเชื้อชาติ ซึ่งถือเป็นหลักการสำคัญเบื้องต้นในการให้ความคุ้มครองแรงงานต่างชาติในด้านต่าง ๆ โดยพบว่าแรงงานต่างด้าวไม่ได้รับสิทธิและความเสมอภาคเท่าแรงงานไทยแต่อย่างใด

๓. ปัญหาเกี่ยวกับการตีความเอกสารที่ใช้ในการขออนุญาตทำงาน ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๔ ซึ่งการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าวตามช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาลตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๔ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดน โดยกำหนดให้มีการทำงานของคนต่างด้าวซึ่งมีภูมิลำเนาและเป็นคนสัญชาติของประเทศที่มีชายแดนติดกับประเทศไทย ซึ่งพบว่ามีกรณีตีความของบัตรผ่านแดนและการตีความวัตถุประสงค์ผิดไปจากเจตนารมณ์ของการร่างกฎหมาย

๔ ปัญหาเกี่ยวกับท้องที่ที่จะอนุญาตให้ทำงาน ซึ่งพบว่ากฎหมายได้กำหนดให้ท้องที่ที่อยู่ติดกับชายแดนหรือท้องที่ต่อเนื่องกับท้องที่ชายแดน ที่จะอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานตามช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาล หรือมาเข้ากลับเย็น ซึ่งอาจมีปัญหาแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้ามาตัวเมืองชั้นในได้ เนื่องจากเมื่อพิจารณาจังหวัดซึ่งมีพื้นที่ติดกับชายแดนของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา รวมทั้งสิ้น ๒๖ จังหวัด และจังหวัดที่ต่อเนื่องกับจังหวัดดังกล่าว จำนวน ๒๖ จังหวัด รวมทั้งสิ้น ๕๒ จังหวัด

ข้อเสนอแนะ

จากปัญหาทั้งหมดดังกล่าวผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง ที่กล่าวว่า ผู้ใดรู้ว่ามีคนต่างด้าวคนใดเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้เข้าพักอาศัย ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวนั้นพ้นจากการจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท เห็นควรให้แก้ไขเป็นการแยกประเภทความผิด เป็นดังต่อไปนี้

กรณีการให้เข้าพักอาศัย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีนำพา หรือซ่อนคนต่างด้าวจากจังหวัดหนึ่งไปจังหวัดหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ให้ระวางโทษตามที่บัญญัติไว้เดิม

๒. ควรแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๔ โดยปรับเปลี่ยนจากเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง อาจได้รับอนุญาตให้ทำงานบางประเภทหรือลักษณะงานในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ในช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาลที่กำหนดได้ ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานภายในท้องที่ที่อยู่ติดกับชายแดนหรือท้องที่ต่อเนื่องกับท้องที่ดังกล่าว มาเป็นบัตรผ่านแดน หรือเอกสารทำนองเดียวกัน พร้อมทั้งกำหนดให้ทำงานได้เฉพาะท้องที่จังหวัดชายแดนเท่านั้น เหมือนดังเช่นของประเทศมาเลเซีย

๓. ควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๔ โดยให้มีการวางหลักประกันการทำงาน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันการหลบหนีเข้ามาในตัวเมืองชั้นในของประเทศไทยด้วย โดยให้อำนาจนายทะเบียนกำหนดเงื่อนไข โดยให้นายจ้างวางหลักประกันการทำงานของคนต่างด้าวเพื่อป้องกันการหลบหนี จำนวนมูลค่าหลักประกัน และวิธีการเก็บรักษาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๔. ควรมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร และจัดตั้งศูนย์ควบคุมแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมายเพื่อเป็นที่พักรอก่อนส่งตัวกลับต่างประเทศ โดยการออกกฎกระทรวงเพิ่มเติม

๕. ควรมีกำหนดให้แรงงานต่างชาติเข้าไปทำงานในประเทศไทยได้เฉพาะงานระดับล่างที่ไม่นิยมทำกัน ๖ ประเภทได้แก่ ๑) แม่บ้าน ๒) เกษตรและประมง ๓) งานก่อสร้าง ๔) งานเพาะปลูก ๕) โรงงานอุตสาหกรรม และ ๖) งานบริการบางประเภทตามที่กำหนดไว้โดยกฎกระทรวง เป็นต้น เหมือนเช่นของประเทศมาเลเซีย โดยให้แก้ไขกฎกระทรวงเพิ่มเติม

๖. ควรมีการกำหนดให้แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยอย่างถูกกฎหมาย โดยการว่าจ้างและทำสัญญาผ่านบริษัทจัดหางานในประเทศต้นทาง

๗. ควรมีการกำหนดให้แรงงานต่างด้าวที่ได้เข้ามาทำงานในประเทศไทยให้ได้รับความคุ้มครองเทียบเท่ากับแรงงานไทย (Labor Protection) ซึ่งการคุ้มครองในที่นี้หมายความรวมถึงการดูแลในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน และสุขลักษณะในการทำงาน

๘. ควรมีการกำหนดให้แรงงานต่างด้าวให้ได้รับสวัสดิการ (Social Welfare) เช่น การประกันสังคม การจัดบ้านพัก อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และมีการตรวจสอบสุขภาพประจำปี อย่างเช่นเดียวกับกับแรงงานไทย เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันนั่นเอง

รองปลัดกระทรวงแรงงานย้ายบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว คุ่มครองสิทธิทัดเทียมกัน
ตามกฎหมาย*

นายสุเมธ มโหสถ รองปลัดกระทรวงแรงงาน กล่าวในฐานะเป็นประธานการสัมมนา เรื่อง “การนำบันทึกข้อตกลงด้านแรงงานระหว่างไทยกับเวียดนาม มาสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ” ณ ห้องประชุมบุษกร ชั้น ๓ โรงแรมสวิสโฮเทล เลอ คองคอร์ด กรุงเทพฯ ว่า พลเอกศิริชัย ดิษฐกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ได้ให้ความสำคัญกับแรงงานต่างด้าวหรือแรงงานเพื่อนบ้าน โดยได้มีการทำงานร่วมกันในเรื่องนี้ ๒ ส่วน คือ ส่วนแรกภาคราชการ ได้แก่ รัฐบาล กระทรวงแรงงาน และกรมการจัดหางาน อีกส่วนคือผู้นำเข้าแรงงาน โดยถือว่าเป็นโอกาสดีที่องค์การสภานายจ้าง ได้เข้ามามีบทบาทในการเตรียมการบริหารจัดการแรงงานเวียดนาม ซึ่งเป็นมิติใหม่ในความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และผู้ที่มีส่วนได้เสียทั้งหมด เพื่อบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวกลุ่มนี้

รองปลัดกระทรวงแรงงาน กล่าวต่อว่า “รัฐบาลมีความตั้งใจในการจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเป็นระบบ เพื่อแก้ไขสถานการณ์การค้ามนุษย์ (Trafficking in Persons) และการทำประมงผิดกฎหมาย (Illegal Unreported and Unregulated fishing - IUU Fishing) เพื่อให้เกิดการจ้างงานที่เป็นธรรม การเคารพสิทธิ และการคุ้มครองสิทธิแรงงานต่างด้าวหรือแรงงานเพื่อนบ้าน ให้สามารถทำงานในประเทศไทยได้อย่างมีความสุข ทัดเทียมกับแรงงานไทย โดยต้องยอมรับว่าแรงงานต่างด้าวหรือแรงงานเพื่อนบ้านเป็นกลุ่มสำคัญที่มีส่วนในการรองรับพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ในช่วง ๑๐ ปี ที่ผ่านมา”

การสัมมนาในครั้งนี้ จัดขึ้นเนื่องจากสภาองค์การนายจ้างแห่งประเทศไทย (ECOT) ได้รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลที่ได้ทำบันทึกข้อตกลง MOU กับประเทศเวียดนาม เพื่อนำเข้าแรงงานในสาขาก่อสร้างและประมง ซึ่ง ECOT เล็งเห็นว่า MOU ที่นำไปสู่การปฏิบัติในครั้งนี้ ยังไม่สามารถตอบสนองปัญหาการขาดแคลนแรงงานภาคธุรกิจได้ทั้งหมด ECOT จึงได้ขอรับการสนับสนุนจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization – ILO) และองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration – IOM) จัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการของภาคีฝ่ายนายจ้างขึ้น ในครั้งนี้ โดยเชิญตัวแทนภาคธุรกิจภาครัฐ ผู้เชี่ยวชาญจาก ILO และ IOM มาร่วมการแสดงความเห็นอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ MOU นี้ตอบสนองความต้องการของกลุ่มนายจ้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ

* ที่มา : สืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ <http://www.thaigov.go.th/index.php> ข้อมูลวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

กระทรวงแรงงาน เสนอคณะรัฐมนตรีตั้งศูนย์แรกรับต่างด้าวฯ และศูนย์ช่วยเหลือแรงงานเบื้องต้น*

รัฐมนตรีแรงงานกำชับทุกหน่วยเข้มงวดเรื่อง Tip Report และ IUU เน้นบังคับใช้กฎหมาย ปรับสถานะลดค่าใช้จ่ายให้แรงงานต่างด้าว ได้รับสิทธิประโยชน์ ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ มีช่องทางสื่อสารร้องเรียน พร้อมทำงานร่วม NGOs ช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติ ด้านกรมการจัดหางาน เสนอ ๒ เรื่องเข้าคณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดตั้งศูนย์แรกรับเข้าทำงานและส่งกลับแรงงานต่างด้าวที่แนวชายแดน ๓ แห่ง และตั้งศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานที่สำนักงานจัดหางาน ๑๐ จังหวัด นำร่อง

นายวิวัฒน์ จิระพันธ์วานิช รองอธิบดีกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน แถลงข่าว ต่อสื่อมวลชน ถึงแนวทางดำเนินการภายหลังกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาเลื่อนอันดับ ประเทศไทยจาก “เทียร์ ๓” ขึ้นเป็น “เทียร์ ๒” วอตซ์ลิสต์ ณ ห้องแถลงข่าว ชั้น ๕ อาคารกระทรวงแรงงาน ว่า พลเอก ศิริชัย ดิษฐกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ได้กำชับทุกหน่วยงาน สังกัดกระทรวงแรงงานในที่ประชุมกระทรวงแรงงานว่ายุทธศาสตร์และความเข้มข้นของการดำเนินการ จะต้องเพิ่มขึ้น ที่ผ่านมามหาส่วนราชการในสังกัดกระทรวงแรงงานได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามยังจะต้องเข้มงวดทั้งเรื่อง Tip Report และ IUU โดยเฉพาะในเรื่องการบังคับใช้กฎหมายซึ่งเป็นกระบวนการที่เน้นหนัก ทำอย่างไรให้แรงงานได้รับสิทธิประโยชน์ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ การปรับสถานะและการลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้แรงงานต่างด้าวมีช่องทางในการรับรู้ สื่อสารและร้องเรียนได้มากขึ้น โดยภาครัฐของไทยควรทำงานร่วมกับ NGOs เพื่อให้เกิดความร่วมมือกัน ในการช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติ

ส่วนความคืบหน้าการจัดตั้งศูนย์แรกรับเข้าทำงานและส่งกลับแรงงานต่างด้าวที่ชายแดนไทย-เมียนมาร์ อ.แม่สอด จังหวัดตาก, ชายแดนไทย - ลาว จังหวัดหนองคาย, ชายแดนไทย - กัมพูชา จังหวัดสระแก้ว ทั้ง ๓ แห่งนั้น เรื่องดังกล่าวได้มีการเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการประสานงานการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (อคนร.) ซึ่งได้เสนอเรื่องเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี โดยศูนย์แรกรับเข้าทำงานและส่งกลับแรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดน จะช่วยให้แรงงานทั้ง ๓ สัญชาติ เมียนมาร์ ลาว และกัมพูชา สามารถมีองค์ความรู้เกี่ยวกับสัญญาจ้างของประเทศไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี แนวปฏิบัติเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย และกฎหมายเบื้องต้น ทั้งนี้หากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้วคาดว่าจะสามารถดำเนินการได้ พร้อมกันนี้จะเสนอเรื่องเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานเบื้องต้น ที่สำนักงานจัดหางานจังหวัดโดยจะนำร่องใน ๑๐ จังหวัดที่มีแรงงานต่างด้าวจำนวนมาก อาทิ จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรปราการ ชลบุรี เชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต ขอนแก่น นครราชสีมา กรุงเทพฯ เป็นต้น โดยมีกรมการจัดหางานเป็นหน่วยงานหลัก หากได้รับข้อร้องเรียนจะดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้น

* ที่มา : สืบค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ <http://www.thaigov.go.th/index.php>

นักวิชาการห่วงนายจ้างฉวยช่องโหว่กฎหมาย เอาเปรียบแรงงานต่างด้าว*

นายแล ดิลกวิทยรัตน์ อดีตผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาแรงงานและการจัดการ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวถึงสถานการณ์แรงงานต่างด้าวในประเทศไทยขณะนี้ว่าโดยภาพรวมมองว่า มีแรงงานต่างด้าวอยู่ในประเทศประมาณ ๕ ล้านคน แล้วคนเหล่านี้ก็ไม่ได้มาเดินว่างงานให้พวกเราเห็น แต่คนเหล่านี้กลับอยู่ในโรงงานช่วยกันผลิตสินค้า หรือมีส่วนช่วยเหลือกุลรายได้ให้กับธุรกิจไทย ถ้าเกิดขาดคนเหล่านี้ไป ธุรกิจหลายอย่างคงต้องหยุดชะงัก เพราะว่าจะต้องประสบกับปัญหาขาดแคลนแรงงาน อย่างไรก็ตามในขณะที่แรงงานต่างด้าวเหล่านี้มีความสำคัญและอาจส่งผลกระทบต่อธุรกิจในประเทศไทย แต่ประเด็นสำคัญ คือระบบที่มีการดูแลแรงงานต่างด้าวในขณะนี้ถือได้ว่ายังไม่ค่อยดีเท่าที่ควร อย่างเช่น การเข้าถึงการรักษาพยาบาลเป็นไปได้ยาก ซึ่งอาจจะเป็นเพราะกลุ่มแรงงานไม่รู้ภาษาไทย อีกทั้งบางคนอาจจะเข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้การจดทะเบียนต่าง ๆ ไม่สามารถทำได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น ในเวลาที่เกิดอาการเจ็บป่วยก็ใช้วิธีการชื้อยามากินแทนการไปหาหมอ

นายแล ดิลกวิทยรัตน์ กล่าวว่าสิ่งที่แรงงานต่างด้าวเข้าไม่ถึงเหล่านี้ ส่งผลให้พวกเขายังคงเป็นเหยื่อของการเอารัดเอาเปรียบ กลายเป็นเหตุให้ประชาคมระหว่างประเทศไปลดฐานะเรื่องของสิทธิมนุษยชนของไทย และอาจนำไปสู่การคว่ำบาตรทางการค้าได้

ดังนั้น ประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องดูแลแรงงานต่างด้าวให้เข้าถึงทุกสิทธิตามกฎหมาย ซึ่งขณะนี้ยังมีปัญหาเรื่องการจดทะเบียน แม้ว่ารัฐบาลก็มีความพยายามที่จะให้แรงงานต่างด้าวเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ แต่ก็มีความล่าช้าไปมาก ตอนนี้เราก็ต้องทำงานแข่งกับเวลา เพราะประเทศไทยถูกลดระดับมาหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสิทธิแรงงานโดยทั่วไปที่ตกอยู่เทียร์ ๓ หรือสิทธิแรงงานประมงที่ได้ใบเหลือง เพราะฉะนั้นในเมื่อประเทศไทยยังมีความจำเป็นต้องใช้แรงงานต่างด้าว เราก็ต้องดูแลแรงงานให้เข้าถึงสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายแรงงานของไทยด้วย

ส่วนกรณีที่มีกระแสข่าวว่า ตอนนี้แรงงานต่างด้าวเข้ามาแย่งงานแรงงานคนไทยเป็นจำนวนมาก ส่วนตัวแล้วมองว่าตรงนี้ยังไม่ชัดเจนถึงขนาดนั้น เพราะงานที่แรงงานต่างด้าวต้องการก็ไม่ใช่งานที่คนไทยอยากทำอยู่แล้ว ฉะนั้นเราต้องมองถึงเรื่องที่ขาดแคลนแรงงาน

แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตามเป็นไปได้ว่านายจ้างบางรายพยายามใช้แรงงานต่างด้าว แล้วไล่แรงงานไทยออก เพราะแรงงานไทยเหล่านี้เป็นแรงงานที่หิวแข็ง มีการตั้งสหภาพ ก็เลยจ้างแรงงานต่างด้าวแทน ซึ่งที่จริงแล้วปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้มาจากการมีแรงงานต่างด้าว แต่เป็นปัญหาที่นายจ้างใช้กฎหมายแรงงานอย่างฉ้อฉล เป็นการกีดกันไม่ให้ลูกจ้างใช้สิทธิในการเรียกร้อง โดยการนำเอาแรงงานต่างด้าวมาทำงานแทน

* ที่มา : เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ ข้อมูลวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

แผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการนำเข้าแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา

ตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐ(MOU)

ใช้เวลาดำเนินการประมาณ ๘๐ วัน

(ระยะเวลาในการดำเนินการฝั่งไทย ๒๐ วัน และดำเนินการในฝั่งเมียนมา ๖๐ วัน)

ปรับปรุง ณ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘

* ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

แผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการเข้าแรงงานต่างด้าวสัญชาติเวียดนาม ตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐ (MOU)

การนำเข้าแรงงานต่างด้าวภายใต้ MOU สัญชาติเวียดนาม ในงานกรรมกร กิจการก่อสร้างและประมงทะเล

ความเป็นมา

เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานในฐานะผู้แทนรัฐบาลไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ทุพพลภาพ และสวัสดิการสังคมสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้ร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานไทย เวียดนาม และบันทึกข้อตกลงด้านการจ้างแรงงาน

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เห็นชอบการนำเข้าแรงงานเวียดนามโดยให้กระทรวงแรงงานกำหนดแนวทางการดำเนินการให้มีความโปร่งใส สะดวก ประหยัด และรวดเร็ว ซึ่งกระทรวงแรงงานได้กำหนดแนวทางการนำเข้าแรงงานเวียดนาม โดยนายจ้างสามารถยื่นความต้องการนำเข้าแรงงานกับตัวแทนของเวียดนามโดยตรง หรือกรณีไม่สะดวกที่จะติดต่อกับบริษัทจัดหางานเวียดนามก็สามารถเลือกใช้บริการบริษัทจัดหางานไทยที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายได้

ขั้นตอนการนำเข้าแรงงานเวียดนาม

ขั้นตอนที่ ๑

นายจ้างแจ้งความต้องการนำเข้าแรงงานเวียดนาม ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดหรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่ หลังจากได้รับใบแจ้งความต้องการนำเข้าแรงงานเวียดนามแล้ว ให้ดำเนินการนำเข้าผ่านตัวแทนของเวียดนามโดยตรง หรือผ่านตัวแทนไทย ตัวแทนของเวียดนามหมายถึงตัวแทนที่ผ่านความเห็นชอบจากกระทรวงแรงงาน ทุพพลภาพ และสวัสดิการสังคม (MOLISA) ประกอบด้วย ศูนย์แรงงานในต่างประเทศ และศูนย์บริการจัดหางานจังหวัด ๓ ศูนย์ ประกอบด้วย หึง อัน (Nghe An) ฮาตันห์ (Ha Tinh) และค้วง บินห์ (Quan Binh) และตัวแทนเอกชน ๕ ราย คือ SONA, TTLC, Think Long.Corp, Hoang Long Huresu, Vihatico

ใบแจ้งความต้องการนำเข้าแรงงานเวียดนาม ต้องแสดงจำนวนความต้องการ และคุณสมบัติของแรงงาน เงื่อนไขการทำงาน ค่าจ้าง สำหรับสัญญาจ้างแรงงานที่จะลงนามระหว่างนายจ้างกับแรงงานต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานจัดหางานจังหวัดหรือสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครพื้นที่

ขั้นตอนที่ ๒

ตัวแทนเวียดนามแจ้งให้กรมแรงงานในต่างแดน (DOLAB) ทราบ และประกาศความต้องการของนายจ้างไทยต่อสาธารณะเพื่อการลงทะเบียน

ขั้นตอนที่ ๓

นายจ้างคัดเลือกแรงงานจากรายชื่อแรงงานเวียดนาม ลงนามในสัญญาการจ้างงานสำหรับแรงงานแต่ละคนล่วงหน้า จากนั้นแจ้งกรมการจัดหางานและตัวแทนการจัดส่งเวียดนาม

ขั้นตอนที่ ๔

กรมการจัดหางานรับรองบัญชีรายชื่อ ทำหนังสือแจ้งสถานเอกอัครราชทูตไทยและสถานกงสุลไทยในเวียดนามเพื่อตรวจลงตรา (วีซ่า) ให้แก่แรงงานที่ได้รับการคัดเลือก รวมทั้งแจ้ง DOLAB ทราบด้วย

ขั้นตอนที่ ๕

ตัวแทนเวียดนามที่ได้รับมอบหมายจาก DOLAB เตรียมหลักสูตรการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ ขั้นพื้นฐานและการฝึกอบรมก่อนการเดินทาง แนะนำแรงงานในการลงนามสัญญาจ้าง (ซึ่งนายจ้างไทยได้ลงนามไว้ล่วงหน้าก่อนแล้ว) ลงนามในสัญญาสำหรับการจัดส่งแรงงานเพื่อการจ้างงานในต่างประเทศ ขณะเดียวกันตัวแทนเวียดนามจะยื่นเอกสารทั้งหมด ประกอบด้วยรายชื่อคนงานที่ผ่านการรับรองแล้วโดย DOLAB ไปยังสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลไทยในเวียดนามเพื่อการตรวจลงตรา (วีซ่า)

ขั้นตอนที่ ๖

ตัวแทนเวียดนามแจ้งบัญชีรายชื่อและกำหนดการบินของแรงงานให้นายจ้างทราบเพื่อรับแรงงานที่สนามบิน พาไปตรวจสุขภาพ ยื่นขอใบอนุญาตทำงาน และส่งเข้าฝึกอบรมก่อนการทำงานจำนวน ๑ วัน ณ สถานที่ที่กรมการจัดหางานกำหนด แรงงานจึงสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ขั้นตอนที่ ๗

ขณะที่แรงงานทำงานในประเทศไทย (สัญญาการจ้างงานครั้งละไม่เกิน ๒ ปี) นายจ้างและตัวแทนรับแรงงานของไทยมีหน้าที่ติดตามดูแล รวมทั้งร่วมมือกับสถานเอกอัครราชทูตเวียดนามในประเทศไทยและตัวแทนจัดส่งแรงงานของเวียดนาม ในการช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้น

ขั้นตอนที่ ๘

เมื่อแรงงานทำงานครบตามสัญญาจ้าง หรือในกรณีของการกลับประเทศก่อนการหมดสัญญาจ้าง โดยมีได้เกิดจากความผิดของลูกจ้าง นายจ้างและตัวแทนรับแรงงานของไทยมีหน้าที่ในการซื้อบัตรโดยสารเครื่องบิน ขากลับ และ/หรือ จัดเตรียมเพื่อการส่งแรงงานกลับประเทศ พร้อมทั้งแจ้งตัวแทนจัดส่งแรงงานของเวียดนามเพื่อรับแรงงานและสิ้นสุดสัญญาการส่งแรงงานสำหรับการจ้างงานต่างประเทศ

.....

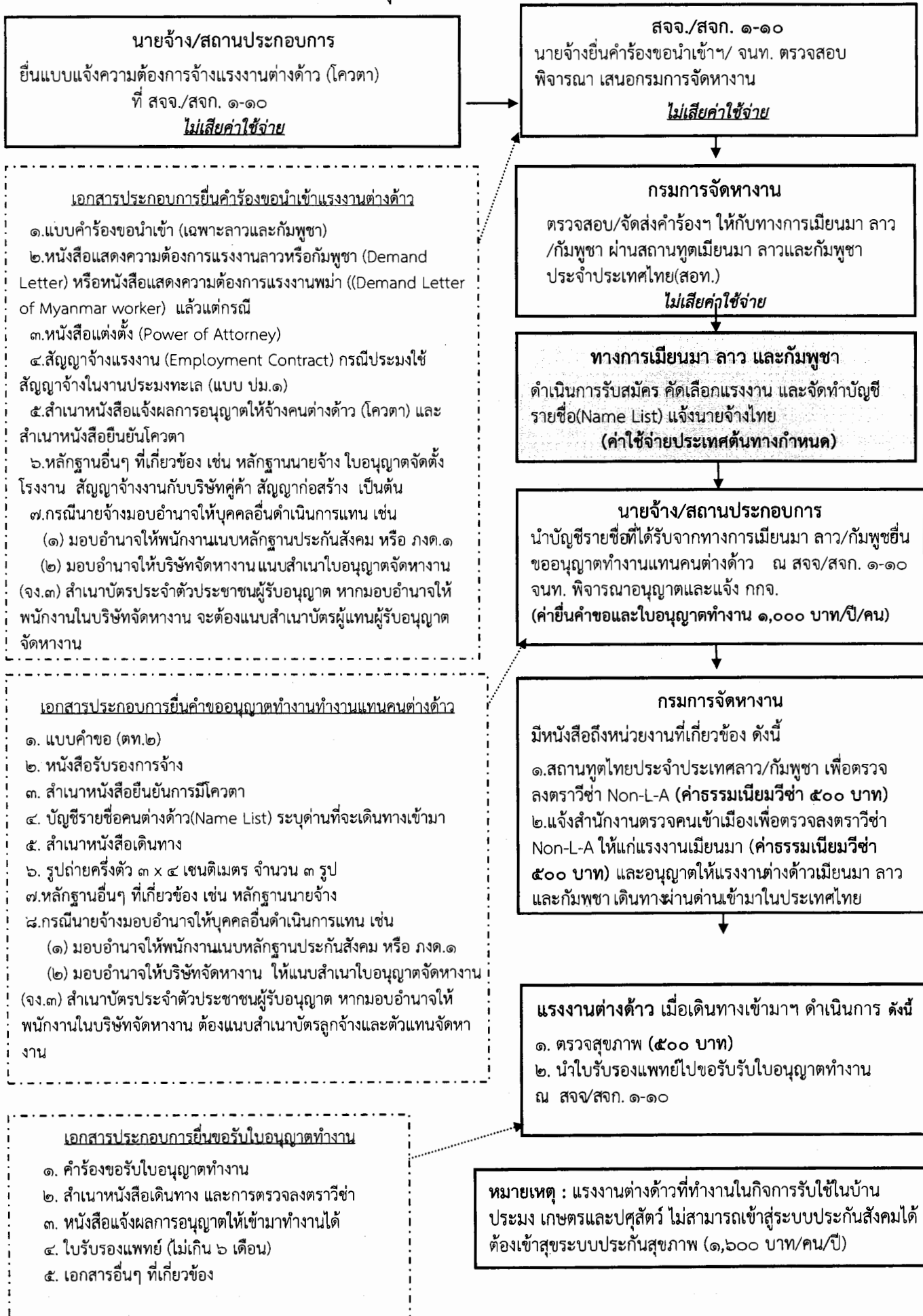
แผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการนำเข้าแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวและกัมพูชา
ตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐ(MOU)

ใช้เวลาดำเนินการประมาณ ๕๓ วัน

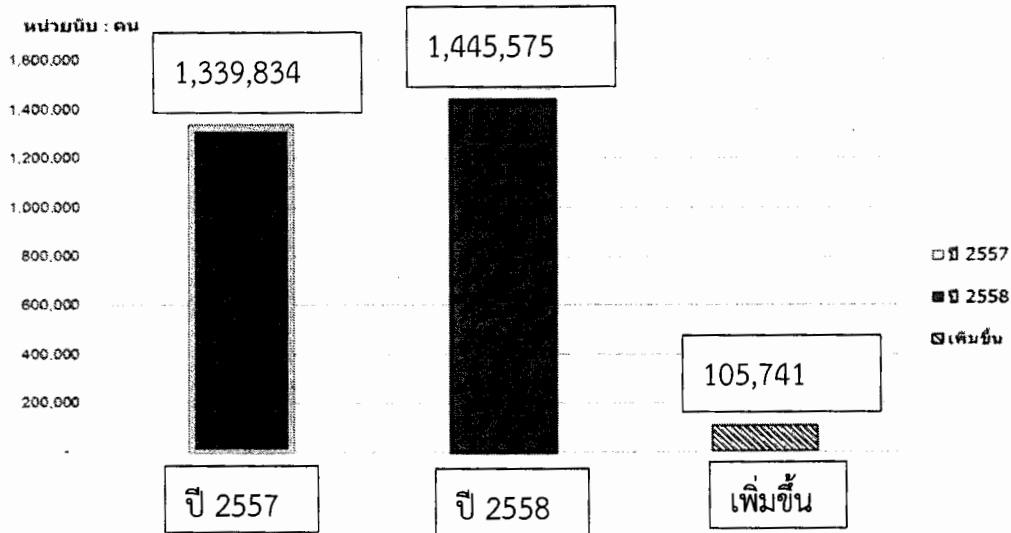
(ระยะเวลาในการดำเนินการฝั่งไทย ๒๓ วัน และดำเนินการในฝั่งลาวและกัมพูชา ๓๐ วัน)

แผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการนำเข้าแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา
ตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐ (MOU)
(ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป)

แผนภูมิ เปรียบเทียบจำนวนสถิติคนต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ กับ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ *

จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน ในประเทศไทย ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๘ โดยแยกตาม สถานการณ์เข้าเมือง รายมาตรา ดังนี้

๑. มาตรา ๙ จำนวน ๑,๓๗๓,๓๘๘ คน

- ตลอดชีพ ๔๕๕ คน
- ทั่วไป ๑๐๔,๒๐๘ คน
- พิสูจน์สัญชาติ ๙๘๙,๓๗๔ คน
- นำเข้าตาม MOU ๒๗๙,๓๑๑ คน

๒. มาตรา ๑๒ ส่งเสริมการลงทุน จำนวน ๔๑,๐๒๔ คน

๓. มาตรา ๑๓ ชนกลุ่มน้อย จำนวน ๒๙,๐๖๒ คน

๔. มาตรา ๑๔ คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล จำนวน ๒,๑๐๑ คน

หมายเหตุ : ไม่รวมยอดการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว One Stop Service ทั่วประเทศ (เมียนมาร์ ลาว กัมพูชา และเวียดนาม)

ปี ๒๕๕๘ จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วราชอาณาจักร ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๘ มีจำนวน ๑,๔๔๕,๕๗๕ คน

* ที่มา : วารสารสถิติจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วราชอาณาจักร ประจำปี ๒๕๕๘
สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

วารสารสถิติจำนวนตนต่างตัวกลุ่มประเทศอาเซียน
ได้รับอนุญาตทำงาน
ประจำเดือน พฤษภาคม 2559

สำนักบริหารแรงงานต่างตัว
กลุ่มงานการจ้ดระบบองต์การเวกชน
การเคลื่อนย้ายบุคคลตามบ้วตกลงการตัวเสรี
และสารสนเทศ

พ่ายสารสนเทศ

Website : <http://wp.doe.go.th>

กทจ.20/2559 สบต.13

สถานการณ์แรงงานต่างด้าว กลุ่มประเทศอาเซียน (9 ประเทศ)

ณ เดือน พฤษภาคม 2559 คนต่างด้าวกลุ่มประเทศอาเซียนที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือที่ราชอาณาจักร มีจำนวนทั้งสิ้น 1,389,002 คน จำแนกตามประเภทลักษณะฝีมือ ดังนี้

1. ประเภทลักษณะงานกึ่งฝีมือ/ฝีมือ	จำนวน	22,458	คน
- มาตรา 9 (ทั่วไป)	จำนวน	19,309	คน
- มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน	จำนวน	3,149	คน
2. ประเภทไร้ฝีมือ	จำนวน	1,366,544	คน
- พิสูจน์สัญชาติ	จำนวน	1,039,513	คน
- นำเข้าตาม MOU	จำนวน	323,270	คน
- ม.14 คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล	จำนวน	3,761	คน

ประเภทลักษณะงานกึ่งฝีมือ/ฝีมือ

1. สัญชาติที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่

1. ฟิลิปปินส์	จำนวน	13,299	ตำแหน่ง
2. มาเลเซีย	จำนวน	2,833	ตำแหน่ง
3. สิงคโปร์	จำนวน	1,977	ตำแหน่ง
4. เมียนมา	จำนวน	1,890	ตำแหน่ง
5. อินโดนีเซีย	จำนวน	1,183	ตำแหน่ง

2. หมวดอาชีพที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก

- มาตรา 9 (ทั่วไป)

1. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	จำนวน	10,761	ตำแหน่ง
2. ผู้บัญญัติกฎหมาย, ข้าราชการระดับอาวุโส, ผู้จัดการ	จำนวน	6,042	ตำแหน่ง
3. ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	จำนวน	1,106	ตำแหน่ง

- มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน

1. ผู้บัญญัติกฎหมาย, ข้าราชการระดับอาวุโส, ผู้จัดการ	จำนวน	1,770	ตำแหน่ง
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	จำนวน	640	ตำแหน่ง
3. ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	จำนวน	438	ตำแหน่ง

3. ประเภทอาชีพที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก

- มาตรา 9 (ทั่วไป)

1. ผู้ประกอบอาชีพด้านการสอน	จำนวน	7,649	ตำแหน่ง
2. ผู้จัดการฝ่ายอื่นๆ	จำนวน	3,992	ตำแหน่ง
3. กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหารระดับสูง	จำนวน	1,330	ตำแหน่ง

- มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน

1. ผู้จัดการฝ่ายอื่นๆ	จำนวน	1,376	ตำแหน่ง
2. สถาปนิก วิศวกร	จำนวน	374	ตำแหน่ง
3. ช่างเทคนิคด้านต่างๆ	จำนวน	371	ตำแหน่ง

4. หมวดอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก

- มาตรา 9 (ทั่วไป)

1. การศึกษา	จำนวน	8,082	ตำแหน่ง
2. โรงแรมและภัตตาคาร	จำนวน	2,038	ตำแหน่ง
3. การผลิต	จำนวน	1,895	ตำแหน่ง

- มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน

1. การผลิต	จำนวน	1,520	ตำแหน่ง
2. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ฯ	จำนวน	395	ตำแหน่ง
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	จำนวน	309	ตำแหน่ง

5. ประเภทกิจการที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก

- มาตรา 9 (ทั่วไป)

1. การศึกษา มหาวิทยาลัย และวิทยาลัย	จำนวน	8,082	ตำแหน่ง
2. โรงแรม และภัตตาคาร	จำนวน	2,038	ตำแหน่ง
3. บริการด้านธุรกิจอื่นๆ	จำนวน	1,143	ตำแหน่ง

- มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน

1. การขายส่ง และการค้าเพื่อค้าหน้า	จำนวน	319	ตำแหน่ง
2. การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และเครื่องดื่ม	จำนวน	204	ตำแหน่ง
3. การผลิตอุปกรณ์และเครื่องมือวิทยุ โทรทัศน์	จำนวน	171	ตำแหน่ง

ประเภทลักษณะงานไร้ฝีมือ

1. สัญชาติที่ได้รับอนุญาตทำงานเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

1. เมียนมา	จำนวน	1,025,579	คน/ตำแหน่ง
2. กัมพูชา	จำนวน	248,689	คน/ตำแหน่ง
3. ลาว	จำนวน	92,276	คน/ตำแหน่ง

2. ประเภทกิจการที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่

- มาตรา 9 (พิสูจน์สัญชาติ เมียนมา ลาว กัมพูชา)

1. กิจการก่อสร้าง	จำนวน	185,208	คน/ตำแหน่ง
2. การให้บริการต่างๆ	จำนวน	159,140	คน/ตำแหน่ง
3. เกษตรและปศุสัตว์	จำนวน	148,649	คน/ตำแหน่ง
4. กิจการต่อเนื่องการเกษตร	จำนวน	89,118	คน/ตำแหน่ง
5. ต่อเนื่องประมงทะเล	จำนวน	81,487	คน/ตำแหน่ง

- มาตรา 9 (นำเข้าตาม MOU เมียนมา ลาว กัมพูชา)

1. การให้บริการต่างๆ	จำนวน	77,269	คน/ตำแหน่ง
2. กิจการก่อสร้าง	จำนวน	65,760	คน/ตำแหน่ง
3. กิจการต่อเนื่องการเกษตร	จำนวน	37,349	คน/ตำแหน่ง
4. ผลิตหรือจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูป	จำนวน	19,155	คน/ตำแหน่ง
5. ต่อเนื่องประมงทะเล	จำนวน	17,775	คน/ตำแหน่ง

- มาตรา 14 (คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล (สัญชาติกัมพูชา))

1. เกษตรและปศุสัตว์	จำนวน	1,961	คน/ตำแหน่ง
2. กิจการก่อสร้าง	จำนวน	724	คน/ตำแหน่ง
3. ค้าส่ง ค้าปลีก แผงลอย	จำนวน	418	คน/ตำแหน่ง
4. กิจการต่อเนื่องการเกษตร	จำนวน	171	คน/ตำแหน่ง
5. จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม	จำนวน	166	คน/ตำแหน่ง

ตารางที่ 1 จำนวนคนต่างด้าวกลุ่มประเทศอาเซียนที่ได้รับอนุญาตทำงานคนเหลือที่ราชอาณาจักร

จำนวนตามประเภทลักษณะงาน และสัญชาติ

ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม 2559

หน่วยนับ : ตำแหน่ง

ลำดับ	สัญชาติ	รวมทั้งหมด	คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคนเหลือที่มีมือ/มีมือ				ประเภทลักษณะงานไร้ฝีมือ				มาตรา 14 คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล
			รวม	มาตรา 9 (ทั่วไป)	มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน	รวม	พิสูจน์สัญชาติ	นำเข้า MOU	รวม		
										มาตรา 9	
	รวม	1,389,002	22,458	19,309	3,149	1,366,544	1,039,513	323,270	3,761		
1	อินโดนีเซีย Indonesian	1,183	1,183	809	374	-	-	-	-		
2	มาเลเซีย Malaysian	2,833	2,833	1,961	872	-	-	-	-		
3	ฟิลิปปินส์ Filipino	13,299	13,299	12,222	1,077	-	-	-	-		
4	สิงคโปร์ Singaporean	1,977	1,977	1,529	448	-	-	-	-		
5	บรูไน Bruneian	11	11	11	-	-	-	-	-		
6	เวียดนาม Vietnamese	782	782	611	171	-	-	-	-		
7	ลาว Laos	92,454	178	151	27	92,276	58,377	33,899	-		
8	กัมพูชา Cambodian	248,994	305	290	15	248,689	111,392	133,536	3,761		
9	เมียนมา Myanmar	1,027,469	1,890	1,725	165	1,025,579	869,744	155,835	-		

หมายเหตุ : 1. ไม่รวมมาตรา 9 ตลอดจนมาตรา 13 ขนาดกลุ่มน้อย

2. คนต่างด้าวหนึ่งคนทำงานได้มากกว่า 1 ตำแหน่ง ยกเว้น คนต่างด้าวประเภทลักษณะงานไร้ฝีมือ

3. ประเภทลักษณะงานไร้ฝีมือ อนุญาตให้ทำงานตำแหน่งกรรมกร และคนรับใช้ในบ้าน

4. ไม่รวมยอดการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว One Stop Service (เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม) ทั่วประเทศ

5. มติครม. เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558 หันขอแบบหางการดำเนินการจัดระบบการจ้างคนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชาที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป - กลับ หรือตามฤดูกาล (ขณะนี้ดำเนินการเฉพาะสัญชาติกัมพูชา)

จังหวัดเริ่มออกใบอนุญาตทำงานครั้งแรกเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2558

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ฝ่ายศุลกากรคนต่างด้าว

ตารางที่ 3 จำนวนคนต่างด้าวมาตรา 9 (ทั่วไป) กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ที่ได้รับอนุญาตคงเหลือที่ราชอาณาจักร

จำแนกตามประเภทอาชีพและสัญชาติ

ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม 2559

หน่วยนับ : ตำแหน่ง

ประเภทอาชีพ	รวม (ตำแหน่ง)	สัญชาติ(nationalities)									
		อินโดนีเซีย Indonesian	มาเลเซีย Malaysian	ฟิลิปปินส์ Filipino	สิงคโปร์ Singaporean	บรูไน Bruneian	เวียดนาม Vietnamese	ลาว Laos	กัมพูชา Cambodian	เมียนมา Myanmar	
รวมทั้งสิ้น	19,309	809	1,961	12,222	1,529	11	611	151	290	1,725	
ผู้จัดการฝ่ายอื่นๆ	3,992	216	785	1,624	625	5	191	36	58	452	
ผู้ประกอบการด้านการสอน	7,649	70	73	7,183	78	1	67	13	24	140	
กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหารระดับสูง	1,330	36	479	104	472	1	28	19	21	170	
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านธุรกิจ	1,282	36	67	732	42	-	97	21	50	237	
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสังคมศาสตร์ บรรณารักษ์และด้านสารสนเทศ	479	21	21	176	47	-	43	12	39	120	
ช่างเทคนิคด้านต่างๆ ผู้ตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัย	419	80	72	150	29	-	27	2	9	50	
ผู้จัดการฝ่ายผลิตและฝ่ายปฏิบัติการ	370	12	112	146	38	-	9	7	6	40	
สถาปนิก วิศวกร	442	33	72	194	32	1	29	1	2	78	
ผู้จัดการทั่วไป	187	11	53	56	25	1	1	3	1	36	
ผู้ให้บริการส่วนบุคคล แมบ้าน พอคิว	169	9	28	89	9	-	13	7	-	14	
อาชีพอื่นๆ	2,990	285	199	1,768	132	2	106	30	80	388	

หมายเหตุ : อาชีพอื่นๆ หมายถึง ประเภทอาชีพอื่นๆที่มีจำนวนคนต่างด้าวทำงานในแต่ละตำแหน่งน้อยกว่าตำแหน่งงานใน 10 อันดับแรก

สถานการณ์แรงงานต่างด้าว กลุ่มประเทศอาเซียน (9 ประเทศ)

ณ เดือน มิถุนายน 2559 คนต่างด้าวกลุ่มประเทศอาเซียนที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วราชอาณาจักร มีจำนวนทั้งสิ้น 1,377,414 คน จำแนกตามประเภทลักษณะฝีมือ ดังนี้

1. ประเภทลักษณะงานกึ่งฝีมือ/ฝีมือ	จำนวน	22,474	คน
- มาตรา 9 (ทั่วไป)	จำนวน	19,302	คน
- มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน	จำนวน	3,172	คน
2. ประเภทไร้ฝีมือ	จำนวน	1,354,940	คน
- พิสูจน์สัญชาติ	จำนวน	1,018,568	คน
- นำเข้าตาม MOU	จำนวน	332,823	คน
- ม.14 คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล	จำนวน	3,549	คน

ประเภทลักษณะงานกึ่งฝีมือ/ฝีมือ

1. สัญชาติที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่

1. ฟิลิปปินส์	จำนวน	13,196	ตำแหน่ง
2. มาเลเซีย	จำนวน	2,868	ตำแหน่ง
3. สิงคโปร์	จำนวน	1,997	ตำแหน่ง
4. เมียนมา	จำนวน	1,927	ตำแหน่ง
5. อินโดนีเซีย	จำนวน	1,189	ตำแหน่ง

2. หมวดอาชีพที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก

- มาตรา 9 (ทั่วไป)

1. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	จำนวน	10,774	ตำแหน่ง
2. ผู้บัญญัติกฎหมาย, ข้าราชการระดับอาวุโส, ผู้จัดการ	จำนวน	6,083	ตำแหน่ง
3. ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	จำนวน	1,106	ตำแหน่ง

- มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน

1. ผู้บัญญัติกฎหมาย, ข้าราชการระดับอาวุโส, ผู้จัดการ	จำนวน	1,786	ตำแหน่ง
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	จำนวน	641	ตำแหน่ง
3. ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	จำนวน	463	ตำแหน่ง

3. ประเภทอาชีพที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก

- มาตรา 9 (ทั่วไป)

1. ผู้ประกอบอาชีพด้านการสอน	จำนวน	7,714	ตำแหน่ง
2. ผู้จัดการฝ่ายอื่นๆ	จำนวน	4,003	ตำแหน่ง
3. กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหารระดับสูง	จำนวน	1,348	ตำแหน่ง

- มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน

1. ผู้จัดการฝ่ายอื่นๆ	จำนวน	1,389	ตำแหน่ง
2. ช่างเทคนิคด้านต่างๆ	จำนวน	393	ตำแหน่ง
3. สถาปนิก วิศวกร	จำนวน	366	ตำแหน่ง

4. หมวดอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก

- มาตรา 9 (ทั่วไป)

1. การศึกษา	จำนวน	8,155	ตำแหน่ง
2. โรงแรมและภัตตาคาร	จำนวน	2,004	ตำแหน่ง
3. การผลิต	จำนวน	1,961	ตำแหน่ง

- มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน

1. การผลิต	จำนวน	1,529	ตำแหน่ง
2. การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ฯ	จำนวน	404	ตำแหน่ง
3. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	จำนวน	293	ตำแหน่ง

5. ประเภทกิจการที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก

- มาตรา 9 (ทั่วไป)

1. การศึกษา มหาวิทยาลัย และวิทยาลัย	จำนวน	8,155	ตำแหน่ง
2. โรงแรม และภัตตาคาร	จำนวน	2,004	ตำแหน่ง
3. บริการด้านธุรกิจอื่นๆ	จำนวน	1,121	ตำแหน่ง

- มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุน

1. การขายส่ง และการค้าเพื่อค่านายหน้า	จำนวน	326	ตำแหน่ง
2. การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และเครื่องดื่ม	จำนวน	200	ตำแหน่ง
3. การผลิตอุปกรณ์และเครื่องมือวิทยุ โทรทัศน์	จำนวน	171	ตำแหน่ง

ประเภทลักษณะงานไร้ฝีมือ

1. สัญชาติที่ได้รับอนุญาตทำงานเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

1. เมียนมา	จำนวน	1,019,801	คน/ตำแหน่ง
2. กัมพูชา	จำนวน	240,771	คน/ตำแหน่ง
3. ลาว	จำนวน	94,368	คน/ตำแหน่ง

2. ประเภทกิจการที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่

- มาตรา 9 (พิสูจน์สัญชาติ เมียนมา ลาว กัมพูชา)

1. กิจการก่อสร้าง	จำนวน	193,242	คน/ตำแหน่ง
2. เกษตรและปศุสัตว์	จำนวน	146,940	คน/ตำแหน่ง
3. การให้บริการต่างๆ	จำนวน	137,204	คน/ตำแหน่ง
4. กิจการต่อเนื่องการเกษตร	จำนวน	85,898	คน/ตำแหน่ง
5. ต่อเนื่องประมงทะเล	จำนวน	75,523	คน/ตำแหน่ง

- มาตรา 9 (นำเข้าตาม MOU เมียนมา ลาว กัมพูชา)

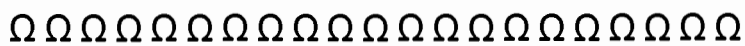
1. การให้บริการต่างๆ	จำนวน	77,822	คน/ตำแหน่ง
2. กิจการก่อสร้าง	จำนวน	73,308	คน/ตำแหน่ง
3. กิจการต่อเนื่องการเกษตร	จำนวน	35,050	คน/ตำแหน่ง
4. ผลิตหรือจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูป	จำนวน	18,647	คน/ตำแหน่ง
5. ต่อเนื่องประมงทะเล	จำนวน	17,618	คน/ตำแหน่ง

- มาตรา 14 (คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล (สัญชาติกัมพูชา))

1. เกษตรและปศุสัตว์	จำนวน	1,632	คน/ตำแหน่ง
2. กิจการก่อสร้าง	จำนวน	754	คน/ตำแหน่ง
3. กิจการต่อเนื่องการเกษตร	จำนวน	307	คน/ตำแหน่ง
4. ค้าส่ง ค้าปลีก แผงลอย	จำนวน	302	คน/ตำแหน่ง
5. การให้บริการต่างๆ	จำนวน	195	คน/ตำแหน่ง

3. จำนวนคนต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานในกิจการประมงทะเล รวมทั้งสิ้น 13,596 คน/ตำแหน่ง
- มาตรา 9 (พิสูจน์สัญชาติ เมียนมา ลาว กัมพูชา) จำนวน 12,005 คน/ตำแหน่ง
 - มาตรา 9 (นำเข้าตาม MOU เมียนมา ลาว กัมพูชา) จำนวน 1,590 คน/ตำแหน่ง
 - มาตรา 14 (คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล) จำนวน 1 คน/ตำแหน่ง (สัญชาติกัมพูชา)

- หมายเหตุ**
1. ไม่รวมมาตรา 9 ตลอดชีพ และมาตรา 13 ชนกลุ่มน้อย
 2. คนต่างด้าวหนึ่งคน ทำงานได้มากกว่า 1 ตำแหน่ง ยกเว้นคนต่างด้าวประเภทลักษณะงานไร้ฝีมือ
 3. ประเภทลักษณะงานไร้ฝีมือ อนุญาตให้ทำงานตำแหน่งกรรมกร และคนรับใช้ในบ้าน
 4. ไม่รวมยอดการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว (เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม) One Stop Service ทั่วประเทศ
 5. มติครม.เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2559 เห็นชอบแนวทางการดำเนินการจัดระบบการจ้างคนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป - กลับ หรือตามฤดูกาล (ขณะนี้ดำเนินการเฉพาะสัญชาติกัมพูชา)

เข้าชมและดาวน์โหลดข้อมูลสถิติแรงงานต่างด้าวได้ที่ <http://wp.doe.go.th>

ตารางที่ 1 จำนวนคนต่างด้าวกลุ่มประเทศอาเซียนที่ได้รับอนุญาตทำงานคนเหลือที่ราชอาณาจักร

จำนวนตามประเภทลักษณะงาน และสัญชาติ

ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน 2559

หน่วยนับ : ตำแหน่ง

ลำดับ	สัญชาติ	รวมทั้งหมด	ประเภทลักษณะงานที่มีฝีมือ			ประเภทลักษณะงานไร้ฝีมือ			รวม	มาตรา 9	มาตรา 12	มาตรา 14 คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล
			รวม	มาตรา 9 (ทั่วไป)	สงเสริมการลงทุน	พิชจนสัญชาติ	นำเข้า MOU					
1	อินโดนีเซีย Indonesian	1,189	22,474	19,302	3,172	1,018,568	332,823	1,354,940	-	-	-	3,549
2	มาเลเซีย Malaysian	2,868	2,868	1,990	878	-	-	-	-	-	-	-
3	ฟิลิปปินส์ Filipino	13,196	13,196	12,112	1,084	-	-	-	-	-	-	-
4	สิงคโปร์ Singaporean	1,997	1,997	1,542	455	-	-	-	-	-	-	-
5	บรูไน Bruneian	11	11	11	-	-	-	-	-	-	-	-
6	เวียดนาม Vietnamese	786	786	616	170	-	-	-	-	-	-	-
7	ลาว Laos	94,549	181	154	27	94,368	34,768	94,368	59,600	34,768	-	-
8	กัมพูชา Cambodian	241,090	319	302	17	240,771	131,625	240,771	105,597	131,625	3,549	-
9	เมียนมา Myanmar	1,021,728	1,927	1,755	172	1,019,801	166,430	1,019,801	853,371	166,430	-	-

หมายเหตุ : 1. ไม่รวมมาตรา 9 ตลคตชีพ และมาตรา 13 ขนาดลุ่มน้อย

2. คนต่างด้าวหนึ่งคนทำงานได้มากกว่า 1 ตำแหน่ง ยกเว้น คนต่างด้าวประเภทลักษณะงานไร้ฝีมือ

3. ประเภทลักษณะงานไร้ฝีมือ อนุญาตให้ทำงานตำแหน่งกรรมกร และคนรับใช้ในบ้าน

4. ไม่รวมยอดการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว One Stop Service (เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม) ทั้งหมด

5. มติกรม เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558 เห็นชอบแนวทางการดำเนินการจัดระบบการจ้างคนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชาที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป - กลับ หรือตามฤดูกาล (ขณะนี้ดำเนินการเฉพาะสัญชาติกัมพูชา)

จังหวัดเริ่มออกไปอนุญาตทำงานครั้งแรกเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2558

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว ฝ่ายสารสนเทศ

ตารางที่ 2 จำนวนคนต่างด้าวมาตรา 9 (ทั่วไป) กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือที่ราชอาณาจักร

จำนวนคนหมวดอาชีพและสัญชาติ

ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน 2559

หน่วยนับ : ตำแหน่ง

หมวดอาชีพ	รวม (ตำแหน่ง)	สัญชาติ(nationalities)									
		อินโดนีเซีย Indonesian	มาเลเซีย Malaysian	ฟิลิปปินส์ Filipino	สิงคโปร์ Singaporean	บรูไน Bruneian	เวียดนาม Vietnamese	ลาว Laos	กัมพูชา Cambodian	เมียนมา Myanmar	
รวมทั้งสิ้น	19,302	820	1,990	12,112	1,542	11	616	154	302	1,755	
1 ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส, ผู้จัดการ	6,083	275	1,457	1,988	1,177	7	227	63	85	804	
2 ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	10,774	208	298	8,856	246	2	290	55	122	697	
3 ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	1,106	120	114	636	68	1	50	11	16	90	
4 เสมียน เจ้าหน้าที่	481	14	19	401	10	1	5	2	6	23	
5 พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด	184	11	29	92	9	-	13	8	3	19	
6 ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน)	9	2	-	3	1	-	-	-	-	3	
7 ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ	113	44	14	19	7	-	3	9	6	11	
8 ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและ ผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	137	12	49	42	13	-	8	1	2	10	
9 อาชีพงานพื้นฐาน	44	-	1	5	-	-	-	1	3	34	
T ผู้ฝึกงาน	371	134	9	70	11	-	20	4	59	64	
X ผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีเอกสารจัดประเภทอาชีพได้	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

ตารางที่ 3 จำนวนคนต่างด้าวมาตรา 9 (ทั่วไป) กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ที่ได้รับอนุญาตงเหลือที่ราชอาณาจักร

ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน 2559

หน่วยนับ : ตำแหน่ง

ประเภทอาชีพ	รวม (ตำแหน่ง)	สัญชาติ(nationalities)									
		อินโดนีเซีย Indonesian	มาเลเซีย Malaysian	ฟิลิปปินส์ Filipino	สิงคโปร์ Singaporean	บรูไน Bruneian	เวียดนาม Vietnamese	ลาว Laos	กัมพูชา Cambodian	เมียนมา Myanmar	
รวมทั้งสิ้น	19,302	820	1,990	12,112	1,542	11	616	154	302	1,755	
ผู้จัดการฝ่ายขึ้นฯ	4,003	214	796	1,625	626	5	189	35	55	458	
ผู้ประกอบการด้านการสอน	7,714	68	72	7,237	79	1	74	12	27	144	
กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหารระดับสูง	1,348	36	485	109	479	1	26	19	21	172	
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านธุรกิจ	1,302	36	66	740	42	-	98	22	51	247	
ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสังคมศาสตร์ บรรณารักษ์และด้านสารสนเทศ	473	21	21	176	46	-	44	12	30	123	
ช่างเทคนิคด้านต่างๆ ผู้ตรวจสอบคุณภาพและควบคุมผลิตภัณฑ์	404	81	73	131	28	-	28	3	9	51	
ผู้จัดการฝ่ายผลิตและฝ่ายปฏิบัติการ	373	13	116	143	38	-	8	7	7	41	
สถาปนิก วิศวกร	390	28	75	145	39	1	27	1	3	71	
ผู้จัดการทั่วไป	188	11	53	56	26	1	2	2	1	36	
ผู้ให้บริการส่วนบุคคล แม่บ้าน พ่อครัว	175	10	29	92	9	-	13	7	-	15	
อาชีพอื่นๆ	2,932	302	204	1,658	130	2	107	34	98	397	

หมายเหตุ : อาชีพอื่นๆ หมายถึง ประเภทอาชีพอื่นที่มีจำนวนคนต่างด้าวทำงานในแต่ละตำแหน่งน้อยกว่าตำแหน่งงานใน 10 อันดับแรก

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน ฉบับประจำเดือนกรกฎาคม 2559

สถานการณ์แรงงานต่างด้าว

ณ เดือน กรกฎาคม 2559 คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานทั่วราชอาณาจักร มีจำนวนทั้งสิ้น 1,564,106 คน จำแนกตามลักษณะการเข้าเมืองสรุปรายละเอียดได้ ดังนี้

มาตรา 9	จำนวน	1,489,660	คน
- ตลอดชีพ*	จำนวน	495	คน
- ประเภททั่วไป	จำนวน	100,824	คน
- พิสูจน์สัญชาติ	จำนวน	1,052,805	คน
- นำเข้าตาม MOU	จำนวน	335,536	คน
มาตรา 12 ส่งเสริมการลงทุนและกฎหมายอื่นๆ	จำนวน	42,536	คน
มาตรา 13 ชนกลุ่มน้อย	จำนวน	27,953	คน
มาตรา 14 คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะ ไป-กลับหรือตามฤดูกาล	จำนวน	3,957	คน

มาตรา 9 ประเภททั่วไป

ประเภทอาชีพที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่

1. ผู้จัดการฝ่ายอื่นๆ	จำนวน	35,761	ตำแหน่ง
2. ผู้ประกอบอาชีพด้านการสอน	จำนวน	23,182	ตำแหน่ง
3. กรรมการผู้จัดการ ผู้บริหารระดับสูง	จำนวน	22,018	ตำแหน่ง

มาตรา 12 ประเภทส่งเสริมการลงทุน

ประเภทอาชีพที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่

1. ผู้จัดการฝ่ายอื่นๆ	จำนวน	21,950	ตำแหน่ง
2. สถาปนิก วิศวกร	จำนวน	4,577	ตำแหน่ง
3. ช่างเทคนิคด้านต่างๆ	จำนวน	4,133	ตำแหน่ง

มาตรา 13 ประเภทชนกลุ่มน้อย

ประเภทอาชีพที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่

1. งานกรรมกร	จำนวน	22,909	ตำแหน่ง
2. งานทำสวนผักและผลไม้	จำนวน	1,858	ตำแหน่ง
3. งานซักยัดเสื้อผ้า	จำนวน	231	ตำแหน่ง

แรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (เมียนมา ลาว และกัมพูชา)

ณ เดือนกรกฎาคม 2559 แรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ เมียนมา ลาว และกัมพูชา ได้รับอนุญาตทำงานตาม มาตรา 9 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,388,341 คน สรุปรายละเอียดได้ ดังนี้

- ประเภทพหุจณ์สัญชาติ	จำนวน	1,052,805	คน
- นำเข้าตาม MOU	จำนวน	335,536	คน

งานที่ได้รับอนุญาตทำงานใน 2 ตำแหน่งงาน คือ งานกรรมกร และงานรับใช้ในบ้าน ใน 24 ประเภทกิจการ ประเภทพหุจณ์สัญชาติ

ประเภทกิจการที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่

1. กิจการก่อสร้าง	จำนวน	212,587	คน
2. เกษตรและปศุสัตว์	จำนวน	148,640	คน
3. การให้บริการต่างๆ	จำนวน	137,967	คน

ประเภทนำเข้าตาม MOU

ประเภทกิจการที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่

1. การให้บริการต่างๆ	จำนวน	82,220	คน
2. กิจการก่อสร้าง	จำนวน	72,443	คน
3. กิจการต่อเนืองการเกษตร	จำนวน	33,277	คน

มาตรา 14 คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในลักษณะ ไป-กลับหรือตามฤดูกาล จำนวน 3,957 คน

ประเภทกิจการที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่

1. เกษตรและปศุสัตว์	จำนวน	1,953	คน
2. กิจการก่อสร้าง	จำนวน	705	คน
3. กิจการต่อเนืองการเกษตร	จำนวน	343	คน

หมายเหตุ : คนต่างด้าวประเภทตลอดชีพ สํารวจเมื่อ 31 สิงหาคม 2558

ไม่รวมยอดการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว One Stop Service ทั่วประเทศ (เมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม)

ภาคผนวก

: พระราชกำหนด

การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

พระราชกำหนด
การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๙
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑)

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 ปฏิบัติหน้าที่
 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ
 เลขรับ 8114
 วันที่ 16 ต.ค. 2559
 เวลา 7.23 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๒๓๖๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชกำหนดในเรื่องนี้

ด้วยได้มีการประกาศใช้พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นกฎหมายแล้ว ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอพระราชกำหนดดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ ๗๖๓/๕๓๓ วันที่ ๑๖/๑๐/๕๙
 เวลา ๗.๓๐ น. ส่ง รมต๗
 สำนักการประชุม

กลุ่มงานนิติคดี
 รับที่ ๐๐๓ (น) ๗๕๕๙
 วันที่ ๑๖ / ๑๐ / ๕๙
 เวลา ๐๗.๓๕ น.
 สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔ (อมรลักษณ์)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

พระราชกำหนด

การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้าง ในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกำหนดนี้ไม่ใช้บังคับกับ

- (๑) การจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน
- (๒) การจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

มาตรา ๔ ในพระราชกำหนดนี้

“การนำคนต่างด้าวมาทำงาน” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เพื่อนำคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ภายใต้บันทึกความตกลงหรือบันทึกความเข้าใจ

ที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ หรือตามนโยบายของรัฐบาลว่าด้วยการจ้างแรงงานมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยจะมีค่าบริการหรือค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และให้หมายความรวมถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศกับตนด้วย

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ให้เป็นการตอบแทนการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการนำคนต่างด้าวมาทำงาน

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานของผู้รับอนุญาต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศมี ๒ กรณี ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๒) กรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำคนต่างด้าวมาทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนด

ในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เศรษฐกิจ ภัยพิบัติสาธารณะ หรือกรณีอื่นในลักษณะเดียวกัน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตหรือนายจ้างนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศภายใต้เงื่อนไขใด ๆ หรือจะยกเว้นไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ในกรณีใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๘ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

หมวด ๒

การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

มาตรา ๙ ห้ามผู้ใดประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ผู้ขออนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้วตามที่อธิบดีประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท

(๒) มีทุนเป็นของผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนทุนทั้งหมด และจะต้องมีจำนวนผู้ถือหุ้นที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมด เว้นแต่ในกรณีที่มีสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณีระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญาหรือความผูกพันตามพันธกรณีนั้น

(๓) มีสำนักงานอยู่ในที่ตั้งที่เป็นสัดส่วน เปิดเผย มีหลักแหล่งที่แน่นอน และไม่เป็นที่ต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) ไม่เป็นผู้รับอนุญาต ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(๕) มีผู้จัดการซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(ค) ไม่เป็นกรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้จัดการของนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาต หรือในขณะที่นิติบุคคลนั้นถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(ง) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(จ) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(ฉ) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามพระราชกำหนดนี้ กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน หรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

มาตรา ๑๑ ผู้ขออนุญาตต้องวางหลักประกันอันสมควรไว้กับอธิบดี เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ ก่อนที่อธิบดีจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขออนุญาต เป็นจำนวนเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท

การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การหักหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การหักเงินจากหลักประกันชดใช้ให้แก่ นายจ้างหรือคนต่างด้าวในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางไว้ตามวรรคหนึ่งลดลงเพราะถูกใช้จ่ายไปตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตวางหลักประกันเพิ่มจนครบจำนวนเงินที่กำหนดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา ๑๒ ใบอนุญาตให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตในกรณีที่ใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายของใบอนุญาตดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออธิบดี เมื่อประสงค์จะย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวที่มีใช้สถานที่ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ผู้รับอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออธิบดี เมื่อประสงค์จะเปลี่ยนผู้จัดการ

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๙ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ ไม่อนุญาตให้ย้ายสำนักงานหรือให้จัดตั้งสำนักงานชั่วคราวตามมาตรา ๑๕ ไม่อนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการตามมาตรา ๑๖ ผู้ขออนุญาตหรือผู้รับอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๘ ผู้รับอนุญาตต้องจดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้รับอนุญาตต้องใช้ลูกจ้างซึ่งได้จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้วเท่านั้นให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

ผู้รับอนุญาตต้องแสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ณ สำนักงาน เพื่อให้นายจ้างหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบความเป็นลูกจ้างดังกล่าวได้

ใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาต ให้คุ้มครองลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศซึ่งผู้รับอนุญาตผู้นั้นได้จดทะเบียนไว้ด้วย

การกระทำที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของลูกจ้างดังกล่าว ซึ่งผู้รับอนุญาตได้จดทะเบียนไว้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย

มาตรา ๑๙ ลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ (๕) และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศของผู้รับอนุญาตรายอื่นตามพระราชกำหนดนี้

(๒) เป็นตัวแทนจัดหางานหรือลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหางานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานหรือกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล ในขณะเดียวกัน

มาตรา ๒๐ การประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศเป็นอันสิ้นสุดลงในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตสิ้นอายุ

(๒) ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

- (๓) ไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต
- (๔) ผู้รับอนุญาตยกเลิกวัตถุประสงค์ของบริษัทในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ
- (๕) ผู้รับอนุญาตเลิกบริษัท

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง และผู้รับอนุญาตมีความผูกพันตามสัญญา กับนายจ้างอยู่ ให้ผู้รับอนุญาตที่ยังคงมีภาระหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้แจ้งต่อนายจ้างโดยไม่ชักช้า

ในกรณีตาม (๔) และ (๕) ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่ออธิบดีและส่งใบอนุญาตคืนแก่อธิบดีโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๑ หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตวางไว้ตามมาตรา ๑๑ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราบเท่าที่ผู้รับอนุญาตยังมีได้เลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้วแต่ยังมีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับหลักประกันคืนต่ออธิบดี เมื่ออธิบดีตรวจสอบแล้วพบว่าผู้รับอนุญาตไม่มีความรับผิดชอบที่ต้องชดใช้ตามพระราชกำหนดนี้ ให้แจ้งแก่ผู้รับอนุญาตเป็นหนังสือเพื่อมารับหลักประกันคืน

ให้ผู้รับอนุญาตรับหลักประกันคืนภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่รับหลักประกันคืนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้หลักประกันดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๒ ผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องเมื่อออกไปปฏิบัติงานนอกสำนักงาน

บัตรประจำตัวผู้จัดการ หรือลูกจ้าง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้มีอายุสองปี นับแต่วันที่ออกบัตร

ผู้รับอนุญาต ผู้จัดการ หรือลูกจ้าง ต้องยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัว ในกรณีที่บัตรประจำตัวชำรุด ในสาระสำคัญ สูญหาย หรือถูกทำลาย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ของบัตรประจำตัวดังกล่าว

การขอมีบัตร การออกบัตรประจำตัว และการออกใบแทนบัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ผู้จัดการหรือลูกจ้างซึ่งพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้างต้องส่งคืนบัตรประจำตัวแก่อธิบดีหรือผู้รับอนุญาตภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้าง

ผู้รับอนุญาตซึ่งได้รับบัตรประจำตัวคืนตามวรรคหนึ่งต้องส่งบัตรประจำตัวนั้นแก่อธิบดีภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้าง

มาตรา ๒๔ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ผู้รับอนุญาตต้องทำสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความครบถ้วนของรายละเอียดในสัญญาว่าเป็นไปตามที่ประกาศกำหนดหรือไม่ ให้ส่งสัญญาดังกล่าวแก่อธิบดีเพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ให้อธิบดีแจ้งแก่ผู้รับอนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสัญญา

มาตรา ๒๕ ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ

(๑) ห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากนายจ้าง เว้นแต่ค่าบริการและค่าใช้จ่ายตามรายการและอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ห้ามผู้รับอนุญาตเรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว

กรณีตาม (๑) ผู้รับอนุญาตต้องออกใบรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายให้แก่นายจ้างเมื่อได้รับค่าบริการหรือค่าใช้จ่าย ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ผู้รับอนุญาตต้องส่งรายงานเกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต่ออธิบดี ตามแบบรายงานที่อธิบดีกำหนด ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป

หมวด ๓

หน้าที่และความรับผิดชอบ

มาตรา ๒๗ นายจ้างซึ่งประสงค์จะนำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองต้องวางหลักประกันไว้กับอธิบดี เมื่อได้รับหลักประกันแล้วให้อธิบดีอนุญาตให้นายจ้างนั้นนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศได้ การวางหลักประกัน การเก็บรักษาหลักประกัน การเปลี่ยนแปลงหลักประกัน การหักหลักประกัน ในกรณีที่เกิดความเสียหายจากการที่นายจ้างได้นำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ การเรียกหลักประกันเพิ่ม และการขอรับหลักประกันคืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับตนเองในประเทศ หากนายจ้างเลิกจ้างคนต่างด้าว คนต่างด้าวลาออกจากงาน หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ นายจ้างต้องแจ้งต่ออธิบดีและต้องจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างหรือวันที่ครบกำหนดตามสัญญา แล้วแต่กรณี

หากนายจ้างไม่ดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่นายจ้างได้วางไว้ตามมาตรา ๒๗

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ แต่นายจ้างไม่รับคนต่างด้าวนั้นเข้าทำงาน หรือคนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้างนั้น หรือคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างในประเทศตามสัญญาแล้วแต่นายจ้างเลิกจ้าง หรือคนต่างด้าวได้ลาออกจากการก่อนครบอายุสัญญา ให้ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ส่งคนต่างด้าวนั้นกลับไปยังประเทศต้นทาง เว้นแต่ลูกจ้างซึ่งเป็นคนต่างด้าวนั้นประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่นที่มีลักษณะงานทำนองเดียวกัน ผู้รับอนุญาตจะจัดให้ลูกจ้างทำงานกับนายจ้างรายอื่นตามความประสงค์ของลูกจ้างก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่นำคนต่างด้าวมาทำงานตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ให้คืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากนายจ้างไปแล้วทั้งหมดให้แก่ นายจ้างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาดังกล่าว

มาตรา ๓๑ เมื่อคนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ หรือไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว นายจ้างต้องแจ้งผู้รับอนุญาตโดยไม่ชักช้า เพื่อให้ผู้รับอนุญาตจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางที่ได้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนดตามสัญญาหรือวันที่คนต่างด้าวไม่ได้ทำงานกับนายจ้างแล้วแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเลิกประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เมื่อคนต่างด้าวได้ทำงานกับนายจ้างจนครบกำหนดตามสัญญาแล้ว ให้นายจ้างแจ้งต่ออธิบดีเพื่อดำเนินการจัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยหักค่าใช้จ่ายจากหลักประกันของผู้รับอนุญาตที่ได้วางไว้ตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานตามพระราชกำหนดนี้ และต้องถูกส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทางตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น ให้นายจ้างที่ดำเนินการส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากนายจ้างหรือผู้รับอนุญาตได้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๑๑ คืนให้แก่ นายจ้าง และเมื่อได้ดำเนินการหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า

หมวด ๔

การควบคุม

มาตรา ๓๔ ผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศต้องใช้ชื่อ คำแสดงชื่อหรือคำอื่นใดในการประกอบธุรกิจว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” และจะใช้ถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกันประกอบด้วยก็ได้

มาตรา ๓๕ ห้ามผู้ใดใช้ชื่อ คำแสดงชื่อ หรือคำอื่นใดว่า “บริษัทนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ” หรือถ้อยคำหรืออักษรต่างประเทศอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

มาตรา ๓๖ ห้ามผู้รับอนุญาตประกอบธุรกิจอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกหรือสั่งให้บุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

(๓) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัด เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีพยานหลักฐานในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อพบและช่วยคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และหากเนินช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ พยานหลักฐานนั้นอาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้น หรือทำลายไปเสียก่อน หรือคนต่างด้าวนั้นอาจถูกประทุษร้าย โยกย้าย หรือซ่อนเร้น

(๔) ยึดหรืออายัด เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

ในการใช้อำนาจตาม (๓) อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้นในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าค้นให้รายงานเหตุผลที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ รวมทั้งผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่ออธิบดี และให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าค้นจัดทำสำเนารายงานดังกล่าวให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถานหรือสถานที่ค้น ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้ส่งมอบสำเนารายงานนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและขึ้น พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องดำรงตำแหน่งนายอำเภอหรือเป็นข้าราชการตำรวจตั้งแต่ระดับรองผู้กำกับหรือข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป ทั้งนี้ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าค้นส่งสำเนารายงานเหตุผลและผลการตรวจค้น บัญชีพยานหลักฐานหรือคนต่างด้าวที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และบัญชีทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ต่อศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่ทำการค้นหรือศาลอาญา ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงหลังจากสิ้นสุดการตรวจค้นเพื่อเป็นหลักฐาน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ หรือไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

มาตรา ๔๑ อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๔๐ ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๒) ผู้รับอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปี หรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๓) อธิบดีเห็นว่าผู้รับอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ได้อีกต่อไปแล้ว

(๔) ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง มีส่วนรู้เห็นหรือเป็นผู้สนับสนุนการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องดังกล่าวในการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และอธิบดีได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศต้นทาง หรือห้ามมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวข้างต้นแล้ว แต่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งเตือนของอธิบดี

(๕) ผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ วรรคสอง

(๖) อธิบดีเห็นว่าการที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชกำหนดนี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดนี้ เป็นกรณีที่น่ารังเกียจ

มาตรา ๔๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับอนุญาต หรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของผู้รับอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เว้นแต่การดำเนินการที่ต้องกระทำต่อเนื่องจากการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต้องรับผิดชอบในการจัดส่งคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตนกลับไปยังประเทศต้นทาง จนกว่าจะพ้นจากความรับผิดชอบตามพระราชกำหนดนี้ และให้รายงานให้อธิบดีทราบเกี่ยวกับคนต่างด้าวซึ่งยังอยู่ในความรับผิดชอบของตน

มาตรา ๔๓ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งต่อรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง ในการนำคนต่างด้าวมาทำงานในประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ นายจ้างผู้ใด นำคนต่างด้าวมาทำงานให้กับตนเองในประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ลูกจ้างผู้ใด ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยที่ตนเองมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ (๕) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๘ ผู้รับอนุญาตผู้ใด กระทำการหรือไม่กระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย และเห็นได้ง่ายตามมาตรา ๑๔ หรือย้ายสำนักงานหรือตั้งสำนักงานชั่วคราวโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง

(๒) เปลี่ยนผู้จัดการโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ไม่จดทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง หรือใช้บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างที่ได้จดทะเบียนให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง

(๓) ไม่แจ้งต่อนายจ้างหรือไม่แจ้งต่ออธิบดีหรือไม่ส่งใบอนุญาตคืนตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง หรือวรรคสาม ไม่ยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม หรือไม่ส่งบัตรประจำตัวที่ได้รับจากผู้จัดการหรือลูกจ้างแก่อธิบดีตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง

(๔) ไม่ทำสัญญาหรือทำสัญญาโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือไม่ออกใบรับค่าบริการ หรือค่าใช้จ่ายให้แก่ นายจ้างตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง

(๕) ไม่ส่งรายงานหรือส่งรายงานไม่เป็นไปตามแบบรายงานที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๖

(๖) ไม่ส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๒๙

(๗) ใช้ชื่อในการประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๔

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใด ไม่แสดงทะเบียนลูกจ้างซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าว มาทำงานกับนายจ้างในประเทศตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๐ ผู้จัดการหรือลูกจ้างผู้ใด ไม่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง เมื่อออกไป ปฏิบัติงานนอกสำนักงานหรือไม่ยื่นคำขอรับใบแทนบัตรประจำตัวตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ส่งคืนบัตรประจำตัวเมื่อพ้นจากความเป็นผู้จัดการหรือลูกจ้างตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ใดแสดงตนว่ามีหน้าที่เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ของผู้รับอนุญาตอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใด เรียกหรือรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดที่ไม่ใช่ค่าบริการหรือค่าใช้จ่าย ที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือฝ่าฝืน (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีและปรับห้าเท่า ของเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นที่รับไว้จากนายจ้างหรือคนต่างด้าว

ผู้รับอนุญาตผู้ใด เรียกหรือรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายจากนายจ้างเกินกว่าอัตราที่อธิบดีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๒๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและปรับห้าเท่าของค่าบริการหรือค่าใช้จ่าย ที่เรียกเกินกว่าอัตราที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๓ นายจ้างผู้ใด ไม่แจ้งต่ออธิบดีหรือไม่จัดส่งคนต่างด้าวกลับไปยังประเทศต้นทาง ตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ ผู้รับอนุญาตซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท ถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริง ไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๗ (๑) ไม่อำนวยความสะดวกตามมาตรา ๓๗ (๒) หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ (๓) และ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และโดยการหลอกลวงดังว่านั้น ได้ไปซึ่งเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ถูกหลอกลวง ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไปหรือโดยสมาชิก ขององค์กรอาชญากรรม ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง

มาตรา ๕๘ ผู้ใดสนับสนุนการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๗ แม้ว่าการกระทำของตัวการ จะอยู่นอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ การเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเนื่องจากการกระทำความผิด ตามมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ แทนผู้เสียหาย พนักงานอัยการจะขอรวมไปกับฟ้องคดีอาญาหรือจะยื่นคำร้อง ในภายหลังขณะที่คดีอาญานั้นยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้นก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหาย ที่จะยื่นคำร้องเพื่อเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเพิ่มเติมได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญาก่อนที่ศาลจะมีคำวินิจฉัยชี้ขาดคดี

ถึงแม้ไม่มีคำขอให้ใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปตามวรรคหนึ่ง หากศาลมีคำพิพากษา ลงโทษจำเลย ศาลจะสั่งในคำพิพากษาคดีอาญาให้จำเลยใช้ทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปแก่ผู้เสียหาย ตามที่เห็นสมควรก็ได้ คำสั่งดังกล่าวไม่กระทบถึงสิทธิของผู้เสียหายในอันที่จะฟ้องจำเลยเป็นคดีแพ่ง เพื่อเรียกเอาทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปในส่วนที่ยังขาดอยู่

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำ ของกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่ บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๖๑ บรรดาความผิดตามพระราชกำหนดนี้มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีหรือ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเปรียบเทียบ ดังนี้

(๑) อธิบดีสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดนั้น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ที่มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำการเปรียบเทียบได้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน ส่งเรื่องให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกิน สามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๒ ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครอง
คนหางาน ที่ได้ดำเนินการจัดหาคนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ
ให้ดำเนินการต่อไปได้อีกไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๒)	การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๓)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
(๔)	การอนุญาตให้ย้ายสำนักงาน หรือตั้งสำนักงานชั่วคราว	ครั้งละ	๕,๐๐๐	บาท
(๕)	การอนุญาตให้เปลี่ยนผู้จัดการ	ครั้งละ	๕,๐๐๐	บาท
(๖)	การจดทะเบียนลูกจ้าง	คนละ	๑,๐๐๐	บาท
(๗)	บัตรประจำตัวผู้จัดการหรือลูกจ้าง	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๘)	คำยื่นคำขอ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๙)	การรับรองสำเนาเอกสาร			
	(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	๕๐	บาท
	(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	๑๐๐	บาท
(๑๐)	การออกหนังสือรับรอง			
	(ก) ภาษาไทย	หน้าละ	๕๐๐	บาท
	(ข) ภาษาต่างประเทศ	หน้าละ	๑,๐๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ จากการที่ประเทศไทยได้ประสบปัญหา การขาดแคลนแรงงานในภาคส่วนต่าง ๆ ทำให้การประกอบธุรกิจจัดหาคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจดังกล่าว ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่สามารถควบคุมหรือป้องกันการลักลอบนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศ ได้อย่างทันทั่วทั้งที่ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้าง โอกาสในการเข้าถึงบริการของรัฐ โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว อันนำไปสู่การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว ในประเทศ รวมทั้งมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ เพื่อจัดการบังคับใช้แรงงาน หรือการแสวงหา ประโยชน์โดยมิชอบจากแรงงานต่างด้าว ทั้งนี้ เพื่อให้มาตรฐานในการทำงานของแรงงานต่างด้าวของประเทศไทย มีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ และสามารถรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานอาเซียน เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่อไป อันเป็นกรณีฉุกเฉิน ที่มีความจำเป็นรีบด่วน เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้อง ตราพระราชกำหนดนี้

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการ ตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)